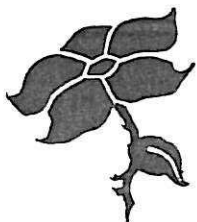

به مناسبت بیست و هفتمین سالگرد تولد جنبش فداییان خلق

مصوبات، قرارها، پیامها
و
گزارش کامل پنجمین کنفره
سازمان فدائیان خلق ایران
(اکثریت)

از ۱۳ تا ۱۸ دی ماه ۱۳۷۶
(۳ تا ۸ ژانویه ۱۹۹۸)

مصوبات، قرارها، پیامها و گزارش کامل
پنجمین کنفره سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

چاپ اول: زمستان ۱۳۷۶ - فوریه ۱۹۹۷
انتشارات سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
آدرس:

I.G.e.v
Postfach 260268
50515 Köln
Germany

قیمت: معادل ۳ مارک آلمان

مصوبات، قرارها؛ پیام‌ها
و
گزارش کامل پنجمین کنگره
سازمان فدائیان خلق ایران
(اکثریت)

از ۱۳ تا ۱۸ دی ماه ۱۳۷۶

(۳ تا ۸ ژانویه ۱۹۹۸)

فهرست

الف: گردش کار و ساختار

- ۱- روند تدارک
- ۲- ترکیب نمایندگان
- ۳- میهمانان داخلی
- ۴- میهمانان از سایر سازمان‌ها
- ۵- دستور کنگره
- ۶- سازمان کنگره
- ۷- هزینه کنگره
- ۸- سیمای آماری

ب: فضای عمومی

ج: مباحثات روی اسناد

- ۱- گزارش عمل کرد شورای مرکزی
- ۲- آماج و دیدگاه‌ها
- ۳- برای دموکراسی و عدالت اجتماعی
- ۴- اوضاع کنونی و سیاست ما
- ۵- برای تامین حقوق زنان
- ۶- ساختار دستگاه رهبری سازمان و نحوه انتخاب آن
- ۷- راستاهای فعالیت آتی سازمان
- ۸- درباره عمل کرد مالی شورای مرکزی
- ۹- جوانان

- ۱ - آماج‌ها و دیدگاه‌های سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
- ۲ - برای دموکراسی و عدالت اجتماعی
- ۳ - اوضاع کنونی و سیاست ما
- ۴ - برای تامین حقوق زنان
- ۵ - قرارها در باره عمل‌کرد شورای مرکزی چهارم
- ۶ - راستاهای فعالیت آتی سازمان

الف: گردن‌ش کار و ساختار

و: پیام‌ها

۱ - روند تدارک

- ۱ - پیام کنگره به مردم ایران
- ۲ - پیام کنگره به یاران و دوست‌داران سازمان

طبق اساس نامه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) مقرر است که کنگره‌های سازمان هر دو سال یک بار تشکیل شود. از آن‌جا که کنگره چهارم در مرداد ماه ۱۳۷۴ (ژوئیه ۹۵) تشکیل شده بود، کنگره پنجم می‌بایست طبق اساس نامه در تابستان گذشته تشکیل می‌شد. اما در بهار، چند ماه قبل از پایان دو سال، شورای مرکزی منتخب کنگره چهارم طی نامه‌ای خطاب به تشکیلات مناطق مختلف پیش‌نهاد کرد چنان‌چه قرار باشد کنگره در وقت مقرر تشکیل شود شورا آماده نخواهد بود که اسناد پیش‌نهادی خود را به تشکیلات ارائه و به بحث بگذارد. شورا از واحدهای کشورهای مختلف خواست که با ۶ ماه تعویق کنگره موافقت شود تا «یک کنگره تدارک شده» تشکیل گردد. در گزارش عمل‌کرد شورای مرکزی چهارم آمده است که اکثر سازمان‌های کشوری از پیش‌نهاد مذکور استقبال کردند.

در عین حال نظر دیگری در شورای چهارم وجود داشت که معتقد بود عضویت هر عضو شورا فقط دو سال اعتبار داشته و قبل از دو سال شورا در هر حال باید کنگره را فرا بخواند و برای تدارک کنگره تنها تهیه گزارش عمل‌کرد رهبری ضروری است. یک نظر نیز اساساً مخالف بود که شورای مرکزی - به مثابه یک ارگان - حق داشته باشد که برای کنگره پیش‌نویس برنامه و خط مشی تهیه کند.

در هر حال شورای مرکزی با اکثریت قاطع تعویق شش ماهه کنگره را تصویب و به اجرا گذاشت. دو کمیسیون در جنب شورا به کار تدارک مشغول بودند: کمیسیون اسناد (رفقا احمدی، عبدالرحیم پور و ممبینی به مسئولیت بهروز خلیق) و کمیسیون آینده سازمان (رفقا ابراهیم‌زاده، پورنقوی و نگهدار به مسئولیت فرهادی) و کمیسیون اسناد موظف بود از یک سو پیش‌نویس اسناد «آماج‌ها و دیدگاه‌ها»، «برنامه»، «خط مشی سیاسی»، و «گزارش اوضاع سیاسی» را تهیه و تصویب و در نشریه کار چاپ کند و در عین حال برای تأیید به شورا بدهد. از سوی دیگر این کمیسیون یک رشته مصاحبه با صاحب‌نظران پیرامون مسائل دیدگاهی و سیاسی انجام داد و در نشریه کار به چاپ رسانید. کمیسیون آینده سازمان موظف بود طرح‌هایی را برای اصلاح ساختار دستگاه رهبری، شیوه‌های مدیریت سازمانی و برای برنامه و اولویت‌های سازمان طی دو سال آتی را تهیه کند تا به شورا و سپس کنگره ارائه شود.

هنگام گشایش کنگره پیش‌نویس‌های همه اسناد و طرح‌های مذکور توسط مسئولین دو کمیسیون مربوطه تهیه شده بود. «آماج‌ها و دیدگاه‌ها» و متنی که حاوی نکات برنامه و موازین خط مشی سیاسی بود در کمیسیون اسناد و نیز اجمالاً در اجلاس شورا مورد بحث و اظهار نظر قرار گرفته و در نشریه کار به چاپ رسیده بودند. در آستانه کنگره تدوین دو سند دیگر - گزارش و قطع‌نامه سیاسی - توسط مسئول کمیسیون انجام گرفت، ولی فرصت برای بررسی و یا انتشار آن باقی نماند. در کمیسیون آینده سازمان هر سه طرح توسط مسئول کمیسیون تهیه شد و در اختیار واحدها قرار گرفت. طرح ساختار در جلسه کمیسیون مورد بررسی و جهاتی از آن مورد تصویب قرار گرفته و اعضای شورا روی آن اظهار نظر کرده بودند. اما روی دو طرح دیگر عملاً کار دیگری صورت نگرفته بود.

در تهیه طرح‌ها و پیش‌نویس‌ها برای ارائه به کنگره، اعضای برخی از واحدها نیز فعال بودند. در برلین در زمینه مسائل سیاسی و نظری طرح‌هایی با امضاهای فردی تهیه و برخی از آنها در کار منتشر شده بود. در هامبورگ نیز پیش‌نهادهایی برای ساختار شورای مرکزی و ارتباط آن با واحدهای کشورها ارائه داده شده بود. شورای مرکزی و هیئت اجرایی به موقع ضوابط مربوط به انتخاب نمایندگان کنگره و اصلاحات آئین‌نامه کنگره را تصویب و به اجرا گذاشته و ستاد برگزاری کنگره را تشکیل داده بودند. انتخابات و تعیین نمایندگان در همه کشورها به موقع انجام و گزارش آن به ستاد برگزاری ارسال شده بود. کیفیت محل اجاره شده برای تشکیل کنگره و تدارکات فنی برگزاری کنگره و نقل و انتقالات در مقایسه با کنگره‌های قبل بهبود محسوس داشت و کنگره در روز و ساعت مقرر - بدون تاخیر - آغاز به کار کرد.

۲- ترکیب نمایندگان

در پنج مین کنگره سازمان ترکیب و نسبت نمایندگان، یعنی کسانی که دارای حق رای کامل بودند، به شرح زیر بوده است:

- نمایندگان انتخابی واحدهای سازمان در خارج کشور (۶۲ درصد کل نمایندگان)
- اعضای منتخب کنگره چهارم، شامل اعضای شورای مرکزی و هیئت نظارت مالی (۲۱ درصد)
- کادراهایی که بعد از کنگره چهارم از ایران خارج شده‌اند (۶ درصد)
- از کارکنان نشریه کار (۱۰ درصد)

هرگاه کل کرسی‌های پیش‌بینی شده برای کنگره پنجم را ۱۰۰ فرض کنیم برای حدود ۸۵ درصد از آن‌ها در روند تدارک کنگره نماینده معین شد و برای ۱۵ درصد هیچ‌کس انتخاب نشد. به علاوه عده‌ای از نمایندگان نیز بعداً - به علت موانع خصوصی - موفق به حضور در کنگره نشدند. نسبت نمایندگان حاضر به عده منتخب ۸۷ درصد بوده است. هیچ مورد از غیبت‌ها جنبه اعتراضی نداشته است.

۳- میهمانان داخلی

از حدود دو ماه قبل از تشکیل کنگره و مطابق سنت کنگره‌های پیشین بر اساس پیش‌نهادهای واصله به هیئت اجرایی و شورای مرکزی گروه‌های سابق و فعالین فعلی برای دعوت به کنگره (بدون حق رای) معرفی شده بودند. از آن میان در مورد عده کمی، توسط هیئت اجرایی برای دعوت به عنوان میهمان کنگره تصمیم‌گیری شد. بعداً شورای مرکزی در این تصمیم تجدید نظر کرد و عده بیشتری مهمان در نظر گرفت. در مجموع، شورا صلاحیت ۶۰ درصد از معرفی شدگان را برای دعوت به عنوان میهمان مورد تأیید قرار داد. از آن میان یک عده از دعوت تشکر کرده، اعلام کردند به دلایل مختلف معذورند. معدودی دعوت شورا را بی‌پاسخ گذاشتند. حدود یک چهارم از دعوت‌شدگان به عنوان میهمان در کنگره حضور یافتند.

در کنگره‌های پیشین معمولاً پس از رسمیت جلسه پیش‌نهاد می‌شد که به این میهمان حق رای تفویض شود و کنگره آن پیش‌نهاد را تأیید می‌کرد. در این کنگره نیز این پیش‌نهاد مطرح شد. عده‌ای از میهمانان نیز مخالفت خود را با پیش‌نهاد و نیز با به رای گذاشتن آن ابراز داشتند. کنگره پنجم به حق رای داشتن میهمانان رای نداد. اما برای شرکت در مباحثات و برای عضویت در کمیسیون‌ها برای آن‌ها حقوق مساوی با نمایندگان کنگره در نظر گرفت. کنگره با اکثریتی ضعیف هم‌چنین تصمیم گرفت که میهمانان مجاز باشند خود را برای شرکت در انتخابات پایانی کنگره و عضویت در شورای مرکزی نامزد کنند. بحث مخالفان این بود که تفویض این حق به میهمانان حاضر در کنگره در واقع اعمال تبعیض علیه رفقای است که بنا به تصمیم شورای مرکزی از دعوت شدن به کنگره و لذا از حق نامزد کردن خود محروم شده‌اند. استدلال موافق این بود که محروم کردن بخشی از اعضای سازمان از حق حضور در کنگره و نامزد کردن خود برای عضویت در شورا نباید به محروم کردن عده حاضر بیانجامد.

طی یک نظرسنجی که زیر نظر هیئت رئیسه در کنگره انجام شد، معلوم شد که کنگره با اکثریت ۹۴ درصد حاضرین در کنگره از حضور اعضای سازمان به عنوان میهمان در کنگره استقبال می‌کند. ۷۸ درصد پرسش‌شوندگان خواهان آن بودند که میهمانان بیش‌تری به کنگره دعوت شوند.

۴- میهمانان از سایر سازمان‌ها

برای اولین بار در کنگره‌های سازمان، میهمانانی از سایر احزاب چپ و دموکراتیک حضور داشتند. روی داد برجسته در کنگره پنجم باز بودن کنگره و شرکت این میهمانان در مباحثات آن بود. این دعوت بنا به ابتکار و تصمیم شورای مرکزی چهارم صورت گرفت. هیئت‌های زیر به دعوت شورای مرکزی پاسخ مثبت داده در کنگره حضور یافتند:

۵- رفیق جلال افشار از «برای چپ نو» گروه جدانشدگان از سازمان کارگران انقلابی ایران

۴- گزارش اوضاع سیاسی کشور و قطع نامه سیاسی مستخرج از آن

۵- طرح ساختار دستگاه رهبری سازمان و نحوه انتخاب آن

۶- طرح فعالیت‌های آتی شورای مرکزی و سایر قرارها

اما نمایندگان کنگره با ارائه پیش‌نهادها، تغییرات معینی در این دستور را به رأی گذاشتند. تمایل کنگره این بود که سند برنامه از خط مشی سیاسی سازمان در قبال اوضاع فعلی کشور تفکیک شود و برای هر یک سندی جداگانه تنظیم شود. به علاوه پس از یک بحث داغ پیش‌نهاد گروهی از نمایندگان زن برای تصویب یک سند جداگانه برای عرضه برنامه سازمان در قبال مسئله زن به رأی گذاشته شد و با اکثریت نسبی آرا به تصویب رسید. این پیش‌نهاد نیز پذیرفته شد که نظر به اهمیت روزافزون نقش جوانان در جامعه امروزی ایران کنگره در این رابطه نیز حرکت کند. و بالاخره نظر به وخامت وضع مالی سازمان که هم‌واره یک مانع اصلی بسط فعالیت‌های سازمان بوده است پیش‌نهاد شد که کنگره رسیدگی به وضع مالی و تصویب طرح‌های معین برای بهبود وضعیت در این عرصه را نیز در دستور قرار دهد.

اما مهم‌ترین تغییر در دستور کار کنگره در موضوع گزارش عمل‌کرد شورای مرکزی، صورت گرفت. در دستور پیش‌نهادی شورای مرکزی اظهار نظر کنگره در باره عمل‌کرد شورا و تصمیم‌های مهم آن پیش‌بینی نشده بود. به پیش‌نهاد یکی از نمایندگان، کنگره با اکثریت قاطع تصویب کرد که اظهار نظر و صدور قرار در باره عمل‌کرد شورای مرکزی در دستور قرار گیرد. بدین ترتیب دستور نهایی عبارت شد از:

۱- قطع‌نامه در باره عمل‌کرد رهبری

۲- آماج‌ها و دیدگاه‌های سازمان

۳- برنامه سازمان برای دموکراسی و عدالت اجتماعی

۴- اوضاع کنونی و سیاست ما

۵- برنامه سازمان در قبال زنان و مسئله زن

۶- طرح ساختار دستگاه رهبری و نحوه انتخاب آن

۷- رتوس فعالیت‌های آتی سازمان و سایر قرارها

۸- بررسی وضع مالی

۹- اظهار نظر در قبال مسئله جوانان و اهمیت آن

۱۰- انتخاب دستگاه رهبری

۶- سازمان کنگره

پنج‌مین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در ساعت مقرر توسط رفیق علی پورنقوی مسئول ستاد

۲- رفیق محمد امیدوار، عضو هیئت اجرایی کمیته مرکزی حزب توده ایران

۳- آقای خسرو عبدالهی و آقای شکری طریق، از اعضای رهبری حزب دموکرات کردستان ایران

۴- رفیق فرهاد فرجاد عضو شورای مرکزی حزب دموکراتیک مردم ایران

۵- آقای مهران براتی عضو شورای مرکزی سازمان جمهوری خواهان ملی ایران

۶- رفیق محسن علوی (امین) از نشریه پیام فردا، گروه جدانشدگان از حزب توده ایران

از سوی شورای مرکزی هم چنین از سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)، و از سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، نیز رسماً دعوت شده بود. اما این دعوت‌ها متأسفانه بی‌پاسخ ماند.

عموم میهمانان صبح روز دوم به کنگره وارد شدند و مورد استقبال گرم نمایندگان قرار گرفتند. آنان طی همان روز و روز بعد پشت تریبون قرار گرفتند و پیام سازمان متبوع خود را به کنگره ارائه کردند. انتظار و مطالبه مدعویان از کنگره و دیدگاه‌های آنان در مورد سازمان ما در پیام‌ها بازتاب داشت.

میهمانان از حقوق برابر با سایر نمایندگان کنگره برخوردار بودند. آن‌ها حق داشتند در هر موضوعی که در دستور قرار می‌گیرد به عنوان موافق یا مخالف ثبت نام کنند. آن‌ها حق داشتند فرمول‌بندی‌های خود را روی اسنادی که در کمیسیون‌های جنب کنگره مورد بررسی بود ارائه دهند و در جلسه کمیسیون از پیش‌نهاد خود دفاع کنند.

میهمانان در مباحثات جنب کنگره نیز حضور فعال داشتند. فرصت ایده‌آلی پیش آمده بود که توده نمایندگان کنگره با نمایندگان سایر نیروهای دموکراتیک از نزدیک آشنا شوند و از نقطه‌نظرهای یکدیگر پیرامون مسائل متعدد مطلع گردند. تشکیل یک جلسه سخنرانی و پرسش و پاسخ با میهمانان این فرصت را پدید آورد و به تبادل نظر بیش‌تر میان میهمانان و کنگره کمک کرد. در نظرسنجی که معمولاً در هر کنگره زیر نظر هیئت رئیسه انجام می‌شود، این بار یک سؤال نیز در مورد میهمانان در آن گنجانده شده بود. ۹۰ درصد نمایندگان، تصمیم شورای مرکزی برای دعوت از سایر نیروهای دموکراتیک برای حضور و مشارکت در کنگره را مورد تأیید قرار داده و بسط و تداوم آن را طلب کردند.

۵- دستور کنگره

شورای مرکزی چهارم همان دستور عادی کنگره قبل را برای کنگره پنجم در نظر گرفته بود. شورا بر اساس همین امر از حدود ۶ ماه قبل از تشکیل کنگره کوشیده بود اسناد لازم برای دستور پیش‌نهادی خود را برای ارائه به کنگره جهت تصویب آماده کند. این اسناد عبارت بودند از:

۱- گزارش عمل‌کرد شورای مرکزی در فاصله دو کنگره

۲- سند آماج‌ها و دیدگاه‌های سازمان

۳- سند برنامه و خط مشی سازمان

برگزاری کنگره افتتاح و هیئت رئیسه سنی مرکب از ۵ نفر برای برگزاری انتخابات برای تعیین هیئت رئیسه دائمی کنگره به جایگاه مخصوص فرا خوانده شدند. هیئت رئیسه سنی با اعلام یک دقیقه سکوت برای گرامی داشت خاطره شهیدای سازمان و جنبش، کار خود را آغاز کرد. چون اعتراضی به اعتبارنامه هیچ یک از نمایندگان مطرح نبود ثبت نام برای تعیین اعضای هیئت رئیسه آغاز و سپس از طریق رای گیری با ورقه برای انتخاب ۵ نفر اعضای هیئت رئیسه کنگره انتخابات صورت گرفت. ۱۰ رفیق خود را نامزد عضویت در هیئت رئیسه کرده بودند. و ۵ نفر که حائز بالاترین آرا بودند به عنوان هیئت رئیسه انتخاب شدند.

بسیاری از نمایندگان در این میان تمایل خود را دال بر غیر مجاز بودن عضویت یک نفر در دوارگان در کنگره ابراز داشته و کنگره را فرا خواندند که در این زمینه تصمیم گیری شود. در کنگره های سابق نمایندگان مجاز بودند در چند کمیسیون عضویت داشته باشند. پس از بحث موافق و مخالف، با اکثریت ۷۰ درصد موافق و ۳۰ درصد مخالف تصویب شد که هر فرد فقط بتواند در یک کمیسیون عضویت داشته باشد. استدلال موافقان بیشتر این بود که این کار به افراد بیشتری امکان می دهد در کار کنگره شرکت فعال داشته باشند، به علاوه عضویت یک نفر در چند کمیسیون باعث اختلال در کار کمیسیون ها می شود. استدلال مخالفان این بود که همه نمایندگان کنگره اشراف و آمادگی های ضرور برای کار کمیسویی و تدوین و اصلاح اسناد را ندارند. لذا این تصمیم باعث می شود که برای برخی از کمیسیون های ۹ گانه افراد مطلع و با تجربه باقی نمانند. از آن جا که رفیق بهروز خلیق مسئول کمیسیون اسناد شورای مرکزی و خود تهیه کننده اسناد سیاسی، برنامه و دیدگاهی کنگره بود در کنگره پیش نهاد شد که رفیق خلیق هم در کمیسیون دیدگاه ها و هم در کمیسیون سیاسی عضو باشد و کمیسیون سیاسی هم مسئول تهیه و تصویب سند «برای دموکراسی و عدالت اجتماعی» باشد و هم مسئول تهیه سند «اوضاع کنونی و سیاست ما». با تصویب این پیش نهاد و در پایان دومین روز کار کنگره، سازمان کنگره تکمیل شد و نمایندگان آماده شدند که در آغاز سومین روز کنگره بحث روی اسناد را آغاز کنند.

۷- هزینه کنگره

سازمان ما تاکنون ۵ کنگره برگزار کرده است و در تمام کنگره ها تمام هزینه برگزاری کنگره اعم از اجاره سالن و خوابگاه، تغذیه نمایندگان و کلیه هزینه های دفتری و تدارکاتی کنگره از قبل محاسبه و بر تعداد نمایندگان سرشکن و سهم هر نماینده توسط خود او پرداخت شده است. مطابق گزارش ستاد برگزاری، هزینه سرانه هر رفیق روی هم رفته معادل ۳۳۰ مارک برآورد و جمع آوری شد که پس از کسر هزینه ها و تسویه کلیه حساب ها مبلغ ۱۲۰۰ مارک نیز به عنوان مانده حساب به صندوق مرکزی واریز شده است. هزینه رفت و برگشت هر نماینده - و تمام میهمانان - نیز شخصاً تأمین شده بوده است.

۸- سیمای آماری

به رسم کنگره های پیشین، در این کنگره پرسش نامه ای که برای گردآوری اطلاعات پیرامون اعضای کنگره بود بین حاضران توزیع گردید. نتایج استخراج شده این پرسش نامه نشان می دهد که نزدیک به ۲۰ درصد (ترکیب) کنگره را زنان تشکیل می داده اند. ترکیب سنی کنگره به شرح زیر بوده است

سن	زیر ۲۵ سال	۲۶ تا ۳۵ سال	۳۶ تا ۴۵ سال	۴۶ تا ۵۵ سال	۵۶ سال به بالا
درصد	-	۱۴	۶۷	۱۹	-

در میان نمایندگان کنگره ۳۷ درصد مزد و حقوق بگیر، ۳۸ درصد صاحب کسب و کار و ۱۲ درصد دانش جو، ۱۹ درصد غیر شاغل بوده و وضعیت شغلی ۴ درصد نامعین بوده است. حدود ۲۰ درصد از نمایندگان کنگره مجرد و بقیه متاهل بودند. تعداد فرزندان در پرسش نامه استخراج نشده است. بررسی وضعیت تحصیلی نمایندگان نشان داد که همه اعضای کنگره دارای تحصیلات بوده اند. ۲۶ درصد دارای دیپلم متوسطه و کم تر بوده اند. ۲۰ درصد دارای فوق دیپلم، ۳۵ درصد دارای مدرک لیسانس و ۱۸ درصد دارای مدارک بالاتر از لیسانس بوده اند. به لحاظ مدت اقامت در خارج از کشور ۵۵ درصد نمایندگان بین سال های ۶۲ تا ۶۵ از کشور خارج شده بوده اند. از میان بقیه ۱۷ درصد کم تر از ۵ سال، ۲۶ درصد بین ۵ تا ۱۰ سال است که از کشور خارج شده اند. اکثریتی معادل ۵۸ درصد از نمایندگان از قبل از انقلاب فعالیت سیاسی خود را آغاز کرده و بقیه بعد از انقلاب به سازمان پیوسته اند. سابقه هم کاری همه اعضای کنگره با سازمان بیش تر از ۱۰ سال بوده است.

از میان نمایندگان ۱۸ درصد برای اولین بار در کنگره های سازمان شرکت می کردند. حدود ۲۰ درصد در هر ۵ کنگره شرکت داشته اند. ۲۹ درصد فقط در دو کنگره از ۵ کنگره و بقیه در ۳ یا ۴ کنگره از ۵ کنگره شرکت داشته اند. جالب توجه این که حدود ۳۸ درصد از نمایندگان کنگره در نخستین کنگره سازمان نیز حاضر بوده اند.

ب: فضای عمومی

ویژگی همه کنگره های سازمان در آمیزی فضای صمیمی و عاطفی عموم نمایندگان با مباحثات حاد و طرح صریح و بی گیرانه دیدگاه ها، نقطه نظر و پیش نهاد های مختلف بوده است. این ویژگی کنگره های سازمان در پنج مین کنگره هم به وضوح نمایان بود. حضور بیش از نیمی از اعضای کنگره در کمیسیون ها و انبوه بحث ها و پیش نهاد های نمایندگان، گر چه وقت زیادی از اجلاس می گرفت، اما در عوض فضای مشارکت و مداخله فعال

و همگانی در تصمیم‌گیری‌ها را آشکارا تقویت کرده بود. کنگره پنجم بار دیگر نشان داد که چه در شورای مرکزی و چه در کنگره، کادرهای فعال سازمان چه به لحاظ رفتار و منش سیاسی و سازمانی، چه به لحاظ مند تحلیل اوضاع و ابتکار تاکتیک‌ها مشخص شده‌اند. در گزارش حاضر کوشش شده است از جمله به این پرسش که آیا می‌توان از تشخص و صف‌بندی، تقسیم و تمرکزگرایش‌های ایدئولوژیک دیدگاهی در دو قطب سازمان، سخن گفت یا نه، پاسخ داده شود.

اظهارنظرها و مباحثات در اجلاس رسمی کنگره بخش محدودی از مجموعه کار، که در ۶ روز صورت گرفت، را تشکیل می‌داد. کنگره بهترین فرصت را فراهم آورده بود که فعال‌ترین نیروهای سازمان طی ۶ روز نه تنها در باره امر مشترک، صدها دیدار و گفتگو با رفقای خود داشته باشند و در باره بسیاری کارها هم‌اندیشی کنند، بلکه بسیاری از امکانات، ارتباطات و قرارها برای هم‌کاری و مراودات را زنده یا تحکیم کنند. کنگره‌های سازمان که هر دو سال یک‌بار برگزار می‌شوند و نیز جشن بنیان‌گذاری سازمان همه‌ساله بهترین امکان را فراهم می‌آورد که نیروهای پراکنده سازمان در شهرها و دیارهای مختلف باران خود را بازابند و برای یک سال دیگر توشه‌ای مشترک را بگیرند.

در کنگره برنامه‌های فرهنگی یا تفریحی پیش‌بینی نشده بود. اما طی ۶ شبانه‌روزی که اجلاس جاری بود، کم‌تر رفیقی بود که فرصت می‌کرد بیش از دو یا سه ساعت را برای خوابیدن کنار بگذارد. از نیمه‌شب تا بامدادان، جمع یاران را نوای شعر و موسیقی و ترانه‌ها و پای‌کوبی‌ها که از چارگوشه آن میهن دور جان‌مایه می‌گرفت، همراهی می‌کرد و ما را برای روزی دیگر و امری سترگ تازه‌جان و نونفس می‌کرد. و آخرین شب آن گاه که لحظه بازگشت و زمان سپردن سازمان به دست یارانی فرا رسید که بیش‌ترین اعتماد رفیقان را بدرقه راه داشتند، تا سحرگاهان و تا بامداد انبوه نمایندگان سرودخوانان و پای‌کوبان پایان کنگره را جشن گرفتند. فشردن دست‌ها، رویوسی گرم و آرزوی پیروزی و بازگشت سربلند به میهن آخرین کلام یارانی بود که یک‌دیگر را برای دورانی دیگر - و بس پرتلاطم و بغرنج وداع می‌کردند.

ج - مباحثات روی اسناد

۱- بررسی گزارش عمل‌کرد شورای مرکزی

مخبر کمیسیون: رفیق سعید

نخستین موضوع بحث نمایندگان - که در نخستین شب اجلاس کنگره صورت گرفت - اظهارنظر روی گزارش عمل‌کرد شورای مرکزی بود. در این ارتباط - به گونه‌ای متمایز از کنگره‌های قبل - توجه کنگره روی اقدامات سیاسی شورا و نیز رابطه‌ی شورا با تشکیلات متمرکز بود. موضوع اعضای منشور همکاری سه سازمان و تاثیر

آن در تصویر سیما و جایگاه سازمان، موضوع تصمیم شورای مرکزی به تحریم انتخابات هفتمین دوره ریاست جمهوری، نگاه تشریحی کار به روندها و رویدادهای کشور پس از انتخابات و نیز موضوع نامه‌ی سرگشاده‌ی شورای مرکزی به خامنه‌ای از یک سو و حد ارتباط دستگاه رهبری سازمان با واحدهای سازمان در کشورهای مختلف و حد توجه شورا به تمایلات موجود در پایه‌ی اجتماعی سازمان در ایران، در مرکز بحث اظهارنظرکنندگان قرار داشت.

در دور دوم بحث که حول قطع‌نامه‌های پیشنهادی «کمیسیون بررسی عملکرد شورا» صورت گرفت، کنگره با اکثریت پذیرفت که سیاست شورا در افشای ضد دموکراتیک بودن انتخابات درست بوده. اما نظر به شرکت وسیع مردم در انتخابات، اعلام تحریم از جانب شورای مرکزی عملی ناسنجیده بوده و «این امکان وجود داشت که ما با اشکال دیگر با انتخابات برخورد می‌کردیم». کنگره هم‌چنین با اکثریت به قطع‌نامه‌ی کمیسیون که انتشار نامه‌ی سرگشاده خطاب به خامنه‌ای را اقدامی نادرست ارزیابی می‌کرد، رای مثبت داد. کنگره هم‌چنین فعالیت شورا در رابطه با دادگاه می‌کونوس و دستگیری فرج سرکوهی را مورد تأیید قرار داد. در مورد «منشور هم‌کاری»، هیچ قطع‌نامه‌ای از سوی کمیسیون مربوطه پیشنهاد نشد. موضوع قابل توجه در این مورد این بود که قبل از کنگره شورا تدارک برای چنین دستوری ندیده بود؛ اما در واحدهای چندین، در جهاتی از عملکرد شورای مرکزی اظهار نظر شده و قرارهایی نیز صادر شده بود. هیچ یک از اعضای شورای مرکزی در این کمیسیون عضویت نداشتند.

۲- بررسی سند آماج‌ها و دیدگاه‌های سازمان

مخبر کمیسیون: رفیق صبا

سند مذکور در کمیسیونی که جنب شورای منتخب کنگره‌ی چهارم تشکیل شده بود، تدوین و به تصویب رسیده بود. چون سند دیگری به کنگره پیشنهاد نشد همان مبنای بحث کنگره قرار گرفت. عموم اظهارنظرکنندگان ضمن تأیید سمت کلی سند، اصلاحات معینی روی آن را پیشنهاد می‌کردند. بیشترین اظهارنظرها روی تعریف سوسیالیسم به مثابه‌ی یک نظام اجتماعی - اقتصادی و یا یک نظام فکری و ارزشی صورت گرفت. رابطه‌ی ایدئولوژی با سازمان، موضوع مهم دیگری بود که در کنگره مطرح شد. اظهارنظرهای نمایندگان نشان داد که در سازمان دید واحدی نسبت به سوسیالیسم وجود ندارد. برخی بر لزوم ساختمان سوسیالیسم به مثابه یک نظام اجتماعی از طریق انقلاب سیاسی و کسب قدرت سیاسی، تأکید می‌گذاشتند. برخی دیگر از نمایندگان بر امکان زایش و رشد عناصر سوسیالیستی در بطن نظام سرمایه‌داری انگشت گذاشته و مشی تقویت و تحکیم این عناصر را توصیه می‌کردند. در این عرصه بحث در سازمان هم چنان باز است. در سخن‌رانات این نکته مورد تأیید قرار گرفت که ما نباید تعریف و فهم سوسیالیسم را نه در انحصار خود و نه در انحصار هیچ مرجع دیگری تلقی کنیم.

تعارفنی که اندیشه‌ی سوسیالیستی را آرمانی دست‌نیافتنی و بی‌ارتباط با سیر تحولات کنونی جامعه تلقی می‌کرد، در کنگره‌ی پنجم مدافعی نداشت.

سند مصوب، سوسیالیسم را به مثابه یک نظام اجتماعی آلت‌رناتیو سرمایه‌داری تعریف می‌کند و بر شکل‌گیری ارزش‌های سوسیالیستی در بطن جامعه سرمایه‌داری و امکان‌گسترش سوسیالیسم بر پایه این ارزش‌ها باور دارد.

از سوی دیگر در بیان صاحب‌نظران، معنای «مبارزه‌ی سوسیالیستی» به مبارزه‌ی طبقاتی محدود نبود. چنان‌که در سند آمده است، مبارزه‌ی سوسیالیستی تلاشی تصویر شده است که خواهان دگرگونی و بازسازی مناسبات قدرت، اعم از قدرت سیاسی یا اقتصادی، و نه فقط مناسبات کار و سرمایه، در جامعه است. چنین نگرشی خواهان شکستن سلطه‌ی مرد بر زن، قدرت بیشتر برای جوانان و تامین برابری نژادها، ملت‌ها و فرهنگ‌هاست. این نگرش بر بهره‌کشی بی‌حصر انسان از طبیعت معترض است. در عین حال تمایل و تاکید اظهارنظرکنندگان این بود که بازسازی ذهنیت سوسیالیستی و تبدیل آن به یک برنامه‌ی روشن برای سازمان‌دهی اقدام اجتماعی هنوز به کار و تلاش فکری بیشتر نیازمند است. این خیزش نو هنوز در آغاز راه است.

بحث جالب دیگر پیرامون رابطه‌ی ایدئولوژی و سازمان بود. این برداشت که سازمان فاقد هر نوع ایدئولوژی است، در اظهارنظر عموم سخن‌رانان برداشتی غیرواقعی و بی‌پایه تلقی می‌شد. در عین حال این فکر نیز در میان نمایندگان کنگره مدافعی نداشت که سازمان میتواند (و یا باید) درک و فهم معینی از ایدئولوژی را به تصویب برساند و همان درک و فهم را مبنای مرزبندی خود با دیگران قرار دهد. بدین ترتیب کنگره سندی را تصویب کرد که می‌کوشد هم راه تبدیل سازمان به یک فرقه‌ی ایدئولوژیک را مسدود سازد و هم در مقابل تلاش‌های فکری برای ایدئولوژی‌زدایی از اذهان فعالین سازمان و جدا کردن آنان از هرگونه سمت‌گیری ارزشی و عقیدتی ایستادگی کند.

ایده‌ی مشترک در کنگره آن بود که ما سازمانی می‌خواهیم که فعالین آن با وسیع‌ترین طیف فکری و تنوع برداشت‌ها حول آرمان‌ها، آماج‌ها و ارزش‌های مشترک متحد شده‌اند و در عمل سیاسی و اجتماعی اراده‌ی واحد خود را در سمتی واحد به نمایش می‌گذارند.

در پایان مباحثات، سند آماج‌ها با ۹۵ درصد آرا مثبت از کنگره رای تمایل گرفت و برای اصلاح و تدقیق و انتشار بر اساس مباحثات انجام شده به شورای منتخب محول شد.

۳- برای دموکراسی و عدالت اجتماعی

مخبر کمیسیون: رفیق مجید عبدالرحیم پور

سند «برای دموکراسی و عدالت اجتماعی» و سند «اوضاع کنونی و سیاست ما» هر دو در یک کمیسیون (کمیسیون سیاسی) تدوین و به کنگره عرضه شدند.

«برای دموکراسی و عدالت اجتماعی» در واقع برنامه‌ی سازمان ما برای گسترش دموکراسی و عدالت اجتماعی است. مضمون اساسی این سند در کنگره‌های قبلی نیز طرح و به تصویب رسیده بود. حکمت نام‌گذاری سند از یک زاویه انعکاس این فکر است که دموکراسی و عدالت اجتماعی فقط از پایه‌ای‌ترین آرمان‌ها و ارزش‌های موردنظر سازمان نیستند، آن‌ها در عین حال شعارهای مشخص سیاسی و اجتماعی ما هستند، که نه فقط بعد از تاسیس حکومتی دموکراتیک در شکل جمهوری، بلکه از همین امروز و برای دست‌یابی به چنان حکومتی باید پی‌گیری و متحقق شوند: مردم ایران همین امروز نیازمند آزادی‌های فردی و اجتماعی و سیاسی و خواهان ایجاد نهادهای دموکراتیک مستقل از حکومت جمهوری اسلامی و نیازمند زندگی بهتر هستند و از سوی دیگر از دید چپ شعارهای آزادی‌خواهانه و عدالت‌خواهانه خواست‌هایی در پیوند با یک‌دیگرند، لذا عنوان سند «برای دموکراسی و عدالت اجتماعی» نهاده شده است.

سند مذکور گویای آن است که سازمان ما مخالف حکومت جمهوری اسلامی است و می‌خواهد در ایران حکومت دموکراتیک در شکل جمهوری استقرار یابد. سند تاکید می‌کند که تلاش ما این است که این تحول در اشکال مسالمت‌آمیز گسترش یابد.

در کنگره‌ی پنجم، پیرامون هدف برنامه‌ی سازمان، یعنی دست‌یابی کشور به حکومتی دموکراتیک در شکل جمهوری اتفاق نظر وجود داشت. فدائیان چه دیروز و چه امروز متفقا خواهان چنین حکومتی بوده‌اند و هستند. به علاوه چنان‌که در سند هم پیداست، همه‌ی نمایندگان کنگره - حتی در سطح سازمان نیز - تعریف و معنای معینی از حکومت دموکراتیک در شکل جمهوری پذیرفته شده است. هم چنین مسلم است که حکومت جمهوری اسلامی از اساس مغایر حکومت مورد نظر ماست و لذا ما مخالف حکومت جمهوری اسلامی هستیم. از این رو در کنگره‌ی پنجم موضوع بحث نمایندگان این نبود که فدائیان خواهان یک حکومت دموکراتیک در شکل جمهوری - که به رای آزادانه‌ی مردم برگزیده شده باشد - هستند یا نیستند. ما در همه‌ی کنگره‌ها خواهان چنین حکومتی بوده‌ایم و هستیم. ما در همه‌ی کنگره‌های گفته‌ایم که با حکومت جمهوری اسلامی مخالفیم و آن را شایسته‌ی این مردم و این جامعه نمی‌دانیم.

کنگره پنجم روشن‌تر و صریح‌تر از چهار کنگره قبلی بر این ایده واقف بود که نباید با تاکید یک جانبه بر اهداف برنامه‌ای، میان سازمان و خواست‌ها و مطالبات و مبارزات روزمره و اشکال مبارزاتی مردم فاصله انداخت. تاکید یک جانبه بر اهداف برنامه‌ای و دراز مدت برای یک سازمان سیاسی همان قدر مضرات است که تاکید یک جانبه بر اهداف و خواست‌های روزمره. پس موضوع بحث نمایندگان در کنگره پنجم، همانند کنگره‌های قبلی، این نبود که فدائیان طالب تاسیس حکومتی دموکراتیک در شکل جمهوری توسط مردم ایران هستند یا نه. همه ما چه دیروز و چه امروز خواهان چنین حکومتی بوده‌ایم و هستیم. بحث پنج کنگره سازمان ما این نیز نبوده است که ما با حکومت جمهوری اسلامی موافقیم یا مخالفیم. همه ما در تمام این سال‌ها با صدای بلند گفته‌ایم و امروز نیز در سند برنامه‌ای و سیاسی خود تکرار می‌کنیم که ما مخالف حکومت جمهوری

اسلامی هستیم، آن را شایسته مردم و جامعه ایران نمی‌دانیم. موضوع بحث حساس و پرکشش در کنگره پنجم، ارایه یک تحلیل و ارزیابی عینی و قابل اتکا از امکانات و راه‌های دست‌یابی به حکومت دموکراتیک در شکل جمهوری بوده است. سوال و موضوع بحث این بود که آیا جنبش دموکراتیک ایران می‌تواند در چارچوب جمهوری اسلامی ایران به اهداف دموکراتیک و آزادی‌خواهانه خود برسد یا برای رسیدن به چنان اهدافی ناگزیر از تلاش در راستای فرارفتن از چارچوب حکومت جمهوری اسلامی است. سوال و موضوع بحث نمایندگان این بود که جنبش دموکراتیک ایران برای دست‌یابی به اهداف خود تا چه میزان می‌تواند و باید به تحولات جاری در درون جمهوری اسلامی ایران که تحت تاثیر مشارکت و مداخله فعال و ده‌ها میلیونی مردم ایران در ماه‌های اخیر، علیه استبداد مطلقه فقیه سمت و سو می‌گیرد، تکیه کند؟ سوال و موضوع اصلی این بود که آیا جنبش دموکراسی ایران برای تامین آزادی‌های سیاسی و دموکراسی باید به نیروهای درون حکومت که خواهان برخی اصلاحات هستند تکیه کند یا به نیروی خود و مردم متکی باشد؟

در کنگره تاکید شد که ما مردم ایران را نیروی اصلی تحول می‌شناسیم و بر آن تکیه می‌کنیم. جنبش دموکراسی ایران ضمن این که باید بر مبارزات مردم و نیروهای دموکرات اپوزیسیون حکومت تکیه کند، در عین حال نباید بر تحولات درون حکومت چشم بیند و در برابر نیروهای مختلف درون و پیرامون آن سیاست واحدی در پیش بگیرد. ما باید تحولات و روندهای جاری در درون حکومت را به دقت پی‌گیری کنیم. ما نباید این امکان را منافی بدانیم که در نتیجه و تحت تاثیر پیشرفت مبارزات و مداخله‌های مردم و اپوزیسیون، تحولات و توازن قوا در درون حکومت، علیه ولایت فقیه و به سود مخالفان آن انکشاف یابد.

در اظهارنظرهای برخی نمایندگان این نکته بیشتر مورد تاکید بود که:

«سازمان باید هم‌چنان وظیفه‌ی اصلی خود را مبارزه برای ایجاد یک آلترناتیو دموکراتیک و تشکیل سازمان‌دهی جنبش دموکراتیک - که محور اصلی آن نیروهای دموکرات و توده‌ی مردم هستند - قرار دهد.»

برخی دیگر تاکید داشتند که «سازمان و جنبش دموکراتیک باید وظیفه‌ی مرحله‌ای خود را بسیج مردم برای اعمال فشار بر حکومت، در نقش و تاثیر و قدرت نهادهای انتخاباتی (مجلس و ریاست جمهوری) در مقابل نهادهای غیرانتخابی (ولایت فقیه، شورای نگهبان و...) با هدف الغا نهادهای غیرانتخابی قرار دهد.»

گرچه گرایش‌های مختلف در کنگره نسبت به حد احتمال پیشرفت سیر رویدادها ارزیابی‌های متفاوتی داشتند، اما این مورد توافق بود که در سند برنامه باید نه روی شکل‌گذر به حکومتی دموکراتیک در شکل جمهوری، که روی خود این هدف و این‌که تحقق آن بدون مشارکت و مداخله‌ی مردم قطعاً نامیسراس، تاکید گردد.

در پایان، برنامه‌ی سیاسی به رای کنگره گذاشته شد و با نزدیک به ۸۰ درصد رای مثبت، رای تمایل گرفت و تصویب شد که زیر نظر شورای مرکزی آماده‌ی انتشار گردد.

۴- اوضاع کنونی و سیاست ما:

این سند نیز در کمیسیون سیاسی تدوین شد. مخیر: رفیق عبدالرحیم پور

وژگی برجسته‌ی پنجمین کنگره‌ی سازمان ما در حساسیت فوق‌العاده‌ی آن - در قیاس با کنگره‌های قبل - روی تحولات در کشور و حکومت و مکت روی تمایزهای آشکار میان رهبری و رئیس جمهوری در حکومت جمهوری اسلامی ایران نهفته بود. گرچه قبل از تشکیل کنگره هنوز هیچ سند بحث شده و حتی تدوین شده‌ای وجود نداشت که روشن کند سازمان در قبال خامنه‌ای (جناح رهبری) و خاتمی (جناح رئیس جمهوری) از کدام موضع باید حرکت کند اما با پیشرفت فعال بحث‌ها در کمیسیون سیاسی و نظرجوئی و اشتراک نظر وسیعی که در کنگره و پیش از آن در تعیین سیاست روز سازمان تکوین یافته بود، کنگره سمت اصلی مبارزه و تمرکز قوا علیه ولایت فقیه را به عنوان تاکتیک اصلی خود برگزید. در بحث پیرامون سیاست روز سازمان، کنگره با یک پارچگی بی‌نظیری خواهان کوتاه کردن دست جناح خامنه‌ای (ولایت فقیه) از قدرت سیاسی شد. فرمول‌بندی مذکور صددرصد آرا موافق کنگره را به دست آورد و بدون هیچ رای ممتنع یا مخالف تصویب شد.

کنگره توأماً سیاست ما را در قبال «جناح رئیس جمهوری» و تلاش‌های آقای خاتمی برای تقویت عناصر جمهوریت و جامعه مدنی تعیین کرد: «ملاک برخورد سازمان ما با خاتمی، عملکرد او در قبال خواست‌های مردم است. ما از اقدامات مثبتی که برای تحقق آزادی‌های سیاسی و فرهنگی و به سود مردم توسط خاتمی و دولت وی صورت گیرد، استقبال می‌کنیم و از مواضع و سیاست‌های نادرست او انتقاد می‌کنیم» و «خاتمی از یک سو از استقرار جامعه مدنی سخن می‌گوید و از سوی دیگر از ولایت فقیه دفاع می‌کند. این دو با هم مغایرت دارند. ما باید همواره این تناقض را نشان دهیم.»

کنگره وحدت اراده‌ی چشم‌گیر فدائیان خلق علیه ولایت فقیه را به نمایش گذاشت.

کنگره مسئول اصلی دامن زدن به بحران در اوضاع اقتصاد کشور و تعطیل فعالیت‌های عمرانی، مسئول اصلی ادامه و خامت در مناسبات با اروپا و امریکا و ستیز با منافع ملی، مسئول اصلی دامن زدن به بی‌قانونی و هرج و مرج و سازماندهی باندهای انصار حزب‌الله و گروه‌های نهی از منکر و تجاوزات هولناک به حریم زندگی خصوصی و حقوق و آزادی‌های سیاسی را جناح ولایت فقیه به سرکردگی خامنه‌ای اعلام کرد و تاکید کرد در روندهای آتی تنها هم‌آهنگی و هم‌سوئی میان نیروهای اپوزیسیون و تحکیم ارتباط آنان با مردم از سویی و اتکای آقای خاتمی به مردم برای انجام وعده‌های انتخاباتی خود می‌تواند بن‌بست تناسب قوا را به زیان جناح خامنه‌ای بشکند و راه تحولات و اصلاحات مثبت در اوضاع کشور را بازگشاید.

در کنگره و حواشی آن برخی نمایندگان، مصوبات کنگره به‌ویژه در زمینه‌ی اوضاع کنونی و سیاست ما را ناشی از تجدید نظر در ارزیابی‌های قبلی تلقی می‌کردند. گروهی دیگر از نمایندگان این مصوبات را ادامه‌ی مصوبات قبلی و انعکاس تغییرات چشم‌گیر جامعه در خط مشی و سیاست‌های سازمان می‌دانستند. با این حال گزاف نخواهد بود هرگاه تاکید شود طی ۴ کنگره‌ی گذشته اراده‌ی سیاسی در سازمان هرگز تا این حد منسجم و هم‌آهنگ و متحد نبوده است. این وحدت‌نظر بی‌سابقه در تناسب آرای مخالف و موافق روی سند «اوضاع کشور و سیاست ما» به خوبی آشکار است. این سند با ۸۰ درصد آرا مثبت، ۷ درصد آرای منفی و ۱۳ درصد رای ممتنع به تصویب رسید. این حد از آرای مثبت به رئوس سیاست جاری در سازمان، در سال‌های اخیر

بی سابقه بوده است.

ضمناً توسط کمیسیون دیگری، پیرامون اوضاع سیاسی طرحی تدوین و به کنگره ارایه شد. خطوط اساسی این طرح تماماً در سند «اوضاع کشور و سیاست ما ضبط شده‌اند».

۵- برای تامین حقوق زنان

مخبر کمیسیون: رفیق عفت ماهابان

همان‌طور که در ابتدای این گزارش اشاره شد، در دستور پیش‌بینی شده برای کنگره، تدوین و تصویب سندی در زمینه‌ی مسئله‌ی زن پیش‌بینی نشده بود. اما به ابتکار گروهی از نمایندگان زن، قراری تنظیم و به رای کنگره گذاشته شد که درخواست می‌کرد رئوس برنامه‌ی سازمان برای تامین برابری زن و مرد در قالب یک سند مجزا مورد بحث و تصویب قرار گیرد. پیشنهاد آلترناتیو درخواست می‌کرد که موضع سازمان در این رابطه در همان برنامه‌ی سیاسی قید شود زیرا پیش‌بینی می‌کرد فرصتی برای تدوین و تصویب یک سند جامع و یک دست فراهم نشود. پس از بحث موافق و مخالف، پیشنهاد گروهی از نمایندگان زن با اکثریت شکننده‌ی آرا موافق بحث پیرامون مسئله‌ی زن در وقتی جداگانه در دستور کنگره قرار گرفت. در همین رابطه بود که کمیسیون جداگانه‌ای برای کار روی سند پیشنهادی و اصلاحات روی آن تشکیل و سند خود را برای تصویب به کنگره ارائه داد. بحث حاد و داغ نمایندگان کنگره روی سند مذکور در مورد تفویض حق حضانت و سرپرستی فرزندان به مادر به هنگام طلاق، متمرکز بود. پس از صحبت چندین موافق و مخالف، بند مربوطه به رای گذاشته شد و پیشنهاد کمیسیون زنان با اکثریتی ضعیف در مقابل اقلیتی قوی به تصویب رسید. اساس استدلال مخالفان این بود که شرایط موجود ایران از کشورهای اروپائی متفاوت است و مادران پس از طلاق چنانچه حق سرپرستی کودکان را در انحصار داشته باشند، عملاً پدر را از حقوق پدری محروم و رابطه‌ی فرزند را با او را کلاً قطع می‌کنند. استدلال مدافعان این بود که موارد رفتار مشابه از سوی شوهر برای به تسلیم کشاندن زن به وفور بیشتر است و این بند با توجه به رسوم و سنن جاری در جامعه مرد سالار ایران نوشته شده است: جامعه ایران با قوانین و سنت‌هایش زن را تقریباً از تمامی حقوقش محروم کرده است.

این اولین بار بود که در کنگره‌های سازمان ما مسئله‌ی زن به صورت یک مسئله‌ی اکتوتل و حساسیت‌برانگیز، موافقان و مخالفان فعال خود را یافته بود.

۶- ساختار و نحوه‌ی انتخاب دستگاه رهبری سازمان

مخبر کمیسیون: رفیق علی فرهادی

از شش ماه قبل از تشکیل کنگره، به ابتکار شورای مرکزی، کمیسیونی در جنب شورا تشکیل گردید تا طرح جامعی را برای بازسازی دستگاه رهبری سازمان و تعیین جهات عمده‌ی فعالیت آن تدوین و به کنگره‌ی پنجم ارائه دهد. در کمیسیون مذکور پس از یکی دو نشست، بحث‌ها عمدتاً روی طرح بازسازی ساختار رهبری سازمان متمرکز شد. دو مسئله در مرکز این بحث‌ها قرار داشت:

نخستین مسأله، ساختار دستگاه رهبری، به نحوی که بتواند در قبال روندها و تحولات آتی فعالانه برآمد کند بود و مسئله دیگر، عبارت بود از رابطه‌ی منقطع و غیرقابل انکای شورای مرکزی با تشکیلات و کادرهای سازمان در کشورهای مختلف.

برای یافتن راه حل این مسائل، کنگره پس از گزارش مسئول کمیسیون مذکور، کمیسیون مستقلی جنب خود برپا کرد. برای ساختار رهبری دو راه حل پیشنهاد شد، یک راه حل می‌گفت: کنگره شورائی نسبتاً بزرگ (۲۱ نفره) را انتخاب کند و این شورا هیئتی نسبتاً کوچک (حداکثر ۹ نفره) را از درون خود انتخاب و مسئولیت رهبری سازمان در فاصله‌ی دو اجلاس شورای مرکزی (که شش ماه یک‌بار پیش‌بینی می‌شد) را بر عهده‌ی آن واگذار نماید. این طرح برای حل مسأله دوم پیشنهاد می‌کرد که واحدهای کشوری مسئولی را به عنوان عضو مشاور در شورای مرکزی، به شورا اعزام کنند. راه حل دوم خواهان آن بود که در کنگره یک هیئت نسبتاً کوچک (حداکثر ۹ نفر) مستقیماً انتخاب شود و عهده‌دار تمام مسئولیت هدایت سازمان تا کنگره بعد گردد. این راه حل به علاوه پیشنهاد می‌کرد یک ارگان نظارت‌کننده و کنترل‌کننده متشکل از نمایندگان دائمی (بین دو کنگره) واحدهای سازمان در خارج کشور تشکیل گردد که هر شش ماه یک‌بار اجلاس داشته باشد و هیئت رهبری روزمره موظف به شرکت در آن اجلاس و پاسخ‌گویی به آن باشد.

در واقع طرح اول بر اساس همان طرح تجربه شده‌ی «کنگره - کمیته‌ی مرکزی - دفتر سیاسی» طراحی شده و از سویی ارقام آن با شرایط موجود سازمان تطبیق داده شده بود و از سوی دیگر حضور مسئولینی را از تشکیلات کشورها در آن منظور می‌کرد. طرح دوم با حذف انتخابات دو مرحله‌ای اعضای رهبری سازمان را مستقیماً به رای کنگره می‌گذاشت و در عین حال می‌کوشید که آن هیئت به مجمع نمایندگان تشکیلات پاسخگو باشد. پس از بحث مکنفی موافق و مخالف، طرح اول با اکثریت پذیرفته شد و مبنای کار کنگره و شورای منتخب قرار گرفت.

۷- راستاهای فعالیت آتی سازمان

مخبر: رفیق مهدی ابراهیم‌زاده

کمیسیون جنب شورای مرکزی چهارم، که فوقاً از آن یاد شد، عهده‌دار تدوین طرح راستاهای فعالیت سازمان در دور آتی نیز بود. در این باره بحث‌هایی در کمیسیون انجام شد و دو طرح نیز، یکی توسط مسئول آن و دیگری توسط رفیق بهروز خلیق به کنگره ارایه شده بودند. طرح قطعنامه رفیق ف. تابان زیر عنوان «برای فعالیت آزادانه در کشور» که در مهر ماه گذشته در شماره ۱۶۹ کار درج شد نیز ناظر بر این موضوع بود.

کنگره کمیسیونی را برای ارایه یک طرح جامع در این زمینه انتخاب کرد. کمیسیون ماحصل کار و پذیرفته‌های خود را، که مشتمل بر چندین راستای فعالیت و اقدامات عملی مبتنی بر این راستاها و نیز قطعنامه رفیق تابان بود، به کنگره ارایه داد.

کنگره با رای تمایل به مصوبات کمیسیون، این مصوبات را در اختیار شورای مرکزی منتخب خود قرار داد تا آن‌ها را برای انتشار آماده کند.

قابل ذکر است که، گرچه این موضوع مستقیماً مورد بحث تفصیلی کنگره قرار نگرفت، اما در اظهار نظرات مقدماتی و نیز در سایر بحث‌های کنگره که بر فعالیت آتی سازمان ناظر بودند، اشتراک قابل توجهی حول این نکته که سازمان باید از جمله‌گسترش ارتباط با مبارزات آزادی‌خواهانه جاری در کشور، و تدارک و مبارزه همه جانبه در راستای تامین حق فعالیت آزاد و علنی فداییان را در راستای فعالیت آتی خود قرار دهد، وجود داشت.

۸- بحث پیرامون گزارش عملکرد مالی

بنا به رسم کنگره‌های قبل، هر کنگره برای تامین نظارت موثر خود بر عملکرد مالی شورای منتخب، هیئتی به نام هیئت نظارت مالی را انتخاب و به آن مسئولیت می‌داد که کلیه حساب‌ها و اسناد گروه کار مالی شورای مرکزی را واری و گزارش خود را پیرامون نحوه عملکرد مالی شورا به کنگره‌ی بعدی گزارش کند. گزارش هیئت نظارت مالی برای دوره‌ای که گذشت به کنگره ارائه شد. این گزارش حاکی از آن بود که در دوره‌ی مورد گزارش شورای مرکزی، به همت گروه کار مالی، امور مالی سازمان به اسناد عملکرد مالی مجهز و لذا بر روش حسابداری قابل رسیدگی و کنترل مجهز بوده است. هیئت نظارت مالی ضمن تأیید صحت و اصولیت سیستم کنترل هزینه‌ها و درآمدها، توصیه‌های خود به کنگره و شورای آتی را ارائه داد.

بنا به گزارش مسئول امور مالی شورای مرکزی، از سقف پرداخت حق عضویت واحدهای سازمان در مناطق مختلف ۶۰ درصد وصول شده. این مبلغ دو سوم کل درآمد سازمان را تشکیل می‌دهد، که با درآمدهای صندوق نشریه و طرح‌های سرمایه‌گذاری، منابع مالی سازمان را تکمیل می‌کند. در فاصله ۲۹ ماهه بین دو کنگره، شورای مرکزی از مبلغ فوق، ۱۱/۷ درصد را صرف هزینه‌های شورای مرکزی و هیئت اجرایی، ۹/۳ درصد را هزینه‌های کار، ۶۶/۱ درصد را هزینه انتشار و توزیع نشریه کار و ۷/۹ درصد را صرف برگزاری کنگره و قسمت عمده ۴/۸ درصد باقی مانده را صرف جبران کسری قبل از کنگره سوم نمود.

گزارش گروه کار مالی نشان داد که چگونه میزان دریافت‌های صندوق مرکزی در مقایسه با حد فعالیت ممکن سازمان، حتی در مقایسه با امکانات عملاً موجود برای تقویت توان مالی سازمان، حد موجود درآمد مستمر سازمان که اساساً بر دریافت حق عضویت اعضا سازمان در خارج کشور متکی است، ناکافی بوده و به یک عامل مهم بازدارنده برای سازمان تبدیل شده است.

گزارش مالی به‌طور مشخص اشاره به این حقیقت داشت که منابع مالی شورا، این امکان را عملاً نامیسر می‌کرد که دست کم یک یا دو رفیق عضو شورا از کار روزانه برای تامین معیشت معاف و تمام وقت در خدمت سازمان قرار گیرند. همه‌ی اعضای شورای مرکزی سازمان، در دوره‌ای که گذشت، خود مسئول تامین معاش خویش و در همان حال قبول مسئولیت در سطح رهبری سازمان بوده‌اند.

نظر به تنگناهای مالی سازمان و نظر به این‌که اوضاع کشور سطح به کلی متفاوتی از تحرک سیاسی را از ما طلب می‌کند، کنگره کمیسیون جداگانه‌ای را برای جستجوی راه‌های گشایش این تنگنا تشکیل داد. پیشنهاد مرکزی این کمیسیون آن بود که با مراجعه به یاران و علاقه‌مندان سازمان که حاضرند در فراهم آوردن امکانات مالی برای سازمان قدم بردارند، از اتکای صرف به جمع‌آوری حق عضویت که - سقف آن برای حد فعالیت ممکن سازمان بسیار کوتاه است - در دوره‌ی آتی تا آن‌جا که میسر شود، فراتر رویم.

۹- جوانان

مخبر کمیسیون: رفیق مریم

این اولین بار بود که در کنگره‌های سازمان کمیسیونی جهت مسئله‌ی جوانان و هدایت کنگره برای تصمیم‌گیری پیرامون آن انتخاب می‌شد. مدافعین طرح مسئله‌ی جوانان در کنگره و صدور قطع‌نامه‌ی مستقل در این رابطه تأکید داشتند، گرچه در شورای مرکزی و در سازمان مسئله‌ی جوانان و برنامه‌ی ما برای آنان هنوز نه وسیعاً طرح شده و نه حتی شناخته شده است، اما به این دلیل نمی‌توان تأخیر در این زمینه را باز هم ادامه داد. گرچه کنگره‌ی پنجم در عمل دقت و انرژی و وقت ضرور را به امر جوانان اختصاص نداد و یک بحث جدی و فکر شده در این مورد در کنگره سرنگرفت، اما کار کمیسیون شاید نقطه‌ی شروعی باشد که دیدگاه‌هایی که در دوره‌های اخیر در سازمان ما جا باز کرده است بتواند در عمل روزمره‌ی سازمان از جمله در کار شورای مرکزی منتخب و در کنگره‌های بعدی نمود عملی یابد.

د- انتخابات

در آخرین روز کار کنگره، انتخابات برای تعیین اعضای شورای مرکزی سازمان برگزار شد. قبل از انتخابات

طبق قراری که به امضای بیش از ده نفر از اعضای کنگره رسیده بود، ضوابطی برای نامزدی عضویت در شورای مرکزی به کنگره پیشنهاد شد که با اصلاحاتی به تصویب کنگره رسید. مطابق این قرار مقرر شد که هر نامزد عضویت در شورای مرکزی باید دست کم ده سال سابقه‌ی عضویت در تشکیلات سازمان را دارا بوده و دست کم سه نفر از کسانی که این سوابق را تأیید می‌کنند، معرف او باشند. ثبت نام از داوطلبان بر اساس همین ضوابط صورت گرفت و از سوی هیئت رئیسه‌ی کنگره کنترل شد.

از سوی دیگر، طرح ساختار و نحوه‌ی انتخاب رهبری سازمان که روز قبل به تصویب رسیده بود، سقف ۱۷ نفر را برای اعضای اصلی شورا در نظر گرفته بود. لازم به یادآوری است که این تعداد در کمیسیون ۲۱ نفر در نظر گرفته شده بود، اما در کنگره رقم ۱۷ نفر برای اعضای اصلی رای بیشتری آورد و جایگزین آن شد. در طرح هم‌چنین مقرر شده بود که انتخابات به شیوه‌ی نسبی ساده برگزار شود و هر رای دهنده فقط حق داشته باشد نام ۱۱ نفر را روی ورقه بنویسد و حائزین اکثریت یازده هفدهم یعنی کسانی که تقریباً یک سوم آرای کنگره و بیشتر را دارند، به عضویت شورا پذیرفته شوند. کنگره به علاوه این تمایل را ابراز داشت که چنان‌چه عده‌ی اعضای شورا به حد نصاب نرسید، شورا موظف است از میان حائزین آرای بیشتر برای تکمیل تعداد، در اجلاس بعدی خویش رای‌گیری و خود را تکمیل کند.

میزان داوطلبین ورود به شورای مرکزی در پنجمین کنگره‌ی سازمان به کلی بی‌سابقه بود. بیش از چهل درصد از حضار در کنگره به عنوان نامزد عضویت در شورا ثبت نام کردند. این رقم نشانه‌ی بارز تغییر روحیات در پرتو تغییر جدی فضای سیاسی کشور بود. این تعداد افزایش جدی، امید به ثمربخشی مبارزه‌ی سیاسی سازمان را بازگو می‌کند.

رای‌گیری برای انتخاب اعضای شورای مرکزی رای‌گیری با ورقه بود. پس از توزیع اوراق رای‌گیری مهر شده و جمع‌آوری و قرائت کامل آرا، معلوم شد که ۱۵ نفر (۱۱ نفر عضو قبلی، ۴ عضو جدید) موفق شده‌اند حد نصاب قانونی را به دست آورده و به شورای مرکزی راه یابند. شورا در نشست فوق‌العاده‌ای که در پایان کنگره برگزار کرد، ضمن تعیین تاریخ نخستین اجلاس نوبتی خود، قراری در مورد نحوه‌ی ترمیم و تکمیل اعضای خود تصویب و مقرر کرد که انتخاب هیئت سیاسی - اجرائی در نخستین اجلاس نوبتی و پس از ترمیم صورت پذیرد. در یک نظر سنجی که حین کنگره انجام شد، ۸۹ درصد پرسش‌شوندگان خواهان انتخاب چهره‌های جدید در شورای مرکزی شده‌اند که حدود ۷۰ درصد آنان تأکید کرده‌اند نسبت چهره‌های جدید بین یک پنجم تا دو پنجم اعضای شورا باشند. در شورای جدید بیش از یک چهارم اعضا رفقائی هستند که برای اولین بار به عضویت شورا درمی‌آیند. در شورای کنونی نسبت اعضای منتخب زن به مرد یک چهارم است. این نسبت در طول تاریخ سازمان بی‌سابقه است.

مصوبات کنگره پنجم

دیدگاه‌ها و آماج‌های سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

آماج‌ها

۱ - سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) مدافع دموکراسی، پیشرفت، عدالت اجتماعی و سوسیالیسم است. صلح در مقیاس ملی و بین‌المللی خواست بزرگ انسانها و ضامن اساسی موفقیت در راستای آماج‌های فوق است. ما دفاع پیگیر از استقلال کشور و منافع ملی را با دفاع از مناسبات برابری و برادری میان همه ملل جهان پیوند می‌دهیم. سازمان ما مدافع حقوق بشر است و بر همین پایه علیه هرگونه ستم ملی، طبقاتی، جنسی، نژادی، مذهبی و عقیدتی مبارزه می‌کند. در شرایط جهان امروز حفظ محیط زیست و ممانعت از مداخلات زیانبار در طبیعت زیست یکی از هدف‌های بزرگ بشریت است. این هدف یکی از آماج‌های اصلی برنامه سیاسی ما است.

۲ - به نظر ما مبارزه طبقاتی امری است عینی و واقعی. ما در مبارزه‌ای که هم اکنون در نظام سرمایه‌داری جهانی میان کار و سرمایه در جریان است، در اردوی کار مبارزه می‌کنیم.

جامعه ایران جامعه‌ای تفکیک شده به طبقات گوناگون است. شکاف طبقاتی چنان است که گروهی صاحبان سرمایه و برخوردار از رفاه بسیار هستند و در مقابل گروهی دیگر، یعنی کارگران و رنجبران، بی‌بهره از امکانات تولیدی و محروم از یک زندگی انسانی هستند. سازمان ما جامعه طبقاتی و این تبعیضات بیدادگرانه را مغایر شأن و شرف انسانی می‌داند و علیه آن پیگیرانه مبارزه می‌کند. بر همین پایه ما دفاع از منافع کارگران، زحمتکشان روستا، روشنفکران و همه مزدبگیران و کارورزان جسمی و فکری جامعه معاصر را جانمایه برنامه خود می‌دانیم.

۳ - از آنجائی که زنان، جوانان، و اقلیت‌های ملی و مذهبی غالباً برای دستیابی به نیازهای خود یا موانع بیشتری روبرو هستند و یا به طور کامل آماج ستم و تبعیض مضاعف هستند، ما دفاع از منافع ویژه این گروه‌های اجتماعی را رکن دیگر برنامه سیاسی - اجتماعی خود می‌دانیم.

۴ - آزادی و حقوق بشر آماج‌های مقدم برنامه سیاسی سازمان ما هستند. همه مردم باید در اندیشه و اعتقاد - اعم از اعتقاد سیاسی، فلسفی، مذهبی، علمی و غیره - و در بیان کردن، نوشتن و دفاع از اندیشه‌ها و باورهای

خود، کاملاً آزاد باشند. ما مدافع جدایی دین از دولت هستیم و هرگونه سیادت ایدئولوژیک و هر شکل از دیکتاتوری را ضد منافع مردم می‌دانیم.

۵ - سازمان ما حاکمیت و قدرت را ناشی از اراده مردم می‌داند و به مردم‌سالاری بر پایه رای و انتخاب آزادانه مردم در تعیین دولت، به محدودیت زمانی قدرت، به تناوب و انتقال قانونی و مسالمت‌آمیز آن، به حزبیت و نظام چندحزبی معتقد است.

۶ - ما معتقد به تلفیق دموکراسی سیاسی و اقتصادی و اجتماعی هستیم. توزیع هر چه بیشتر قدرت در جامعه و مشارکت و دخالت مستقیم و آگاهانه مردم در حیات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی، کنترل دولت از طریق تقویت جامعه مدنی و نهادهای سیاسی، صنفی و دموکراتیک و جنبش‌های اجتماعی زنان، جوانان، محیط زیست و صلح لازمه بسط و ژرفش همه جانبه دموکراسی است و ما برای آن برجسته‌ترین مقام ارزشی را قائل هستیم.

۷ - به نظر ما دموکراسی و عدالت اجتماعی در پیوند تنگاتنگ با هم قرار دارند. تأمین عدالت اجتماعی پشتوانه دموکراسی و مناسبات صلح‌آمیز در جامعه است و تحقق گسترده عدالت اجتماعی در شرایط وجود و گسترش دموکراسی و حقوق دموکراتیک مردم امکان‌پذیر است.

برای توسعه و تجدد

۸ - در تاریخ صد سال اخیر کشور ما همواره پیکار بین سنت و تجدد و تلاش برای غلبه بر عقب‌ماندگی جامعه جریان داشته است. با وجود کسب موفقیت‌هایی در این عرصه، هنوز معضل دیربای جامعه یعنی توسعه‌نیافتگی و سنت‌گرایی پا بر جاست. عقب‌ماندگی و سنت‌گرایی زمینه‌ساز استبداد سیاسی و فلاکت مردم است. ما ضمن ارجح‌گزاری به سنت‌هایی که به مثابه عوامل مثبت در توسعه جامعه عمل می‌کنند، معتقدیم پیکار برای دموکراسی و عدالت اجتماعی در پیوند تنگاتنگ با مبارزه برای نوسازی فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی قرار دارد.

برای حفظ محیط زیست

۹ - بحران زیست محیطی یکی از مهم‌ترین مسائل در مقیاس ملی و بین‌المللی است. در نتیجه رشد انفجارگونه جمعیت، رشد کنترل‌نشده شهرها و صنعت و بهره‌برداری غارتگرانه تولید سرمایه‌داری از منابع طبیعی، شرایط حیات در کره زمین مورد مخاطره جدی قرار گرفته است. در کشور ما نیز به خاطر رشد انفجارگونه جمعیت و سیاست‌های مخرب جمهوری اسلامی، مسئله محیط زیست به یک معضل جدی تبدیل شده است. اقتصاد بازار ناب به خاطر منافع فردی و خودخواهانه، قادر به حل معضل محیط زیست نیست. باید تخریب محیط زیست متوقف شود و کل روش تولید و مصرف به طور بنیادین دگرگون گردد و تکنولوژی جدید سازگار با طبیعت مورد استفاده قرار گیرد. باید از انتقال فعالیت‌ها و فرآورده‌های مضر برای محیط زیست به کشورهای در حال رشد جلوگیری شود و استعمار زیست محیطی پایان پذیرد.

زنان

۱۰ - در کشور ما به خاطر فرهنگ مردسالاری که جمهوری اسلامی پاسدار و تشدیدکننده آن است، زنان تحت ستم شدیدی قرار دارند و انسان‌های درجه دوم به حساب می‌آیند. مردسالاری در اساس مبتنی بر ستم بر زنان و پایمال نمودن حقوق انسانی آنها و تضمین‌کننده قدرت مردان بر زنان است. به نظر ما باید تمام قوانین و مقررات ضد زن ملغی گردد و ساختارهای مردسالارانه در عرصه‌های گوناگون زندگی اجتماعی دگرگون شود و زن به منزلت، موقعت و حقوق یکسان با مرد دست یابد. تأمین برابر حقوقی زن و مرد یکی از پایه‌های دموکراسی و جامعه مدنی و در زمره ارکان اصلی حقوق بشر است. تأمین دموکراسی بدون تأمین حقوق زنان مفهومی ندارد. زنان برای تأمین برابری حقوق اجتماعی و انسانی با مردان نیازمند تشکل مستقل زنان هستند.

ملیت‌ها

۱۱ - ایران کشوری است که در آن ملیت‌های مختلف زندگی می‌کنند. ما معتقد به برابری و همزیستی آزادانه و داوطلبانه ملیت‌ها در چارچوب یک کشور واحد و خواهان اختیارات سیاسی، فرهنگی و اجتماعی وسیع برای مناطق مختلف کشور و به ویژه مناطق سکونت اقلیت‌های ملی هستیم. اشکال غیرمتمرکز اداره جامعه از جمله فدرالیسم را ضامن تأمین حقوق اقلیت‌های ملی می‌دانیم. ما علیه برتری‌طلبی قومی، ملی و نژادی مبارزه می‌کنیم و برای تأمین حقوق اقلیت‌های ملی می‌کوشیم.

جنبش‌ها

۱۲ - سازمان ما حمایت خود را از ایجاد و گسترش جنبش‌های ترقیخواهانه در همه عرصه‌های زندگی اجتماعی اعلام می‌کند. ما معتقدیم رشد روز افزون جنبش‌های فمینیستی، زیست‌محیطی و جوانان و سایر جنبش‌های اجتماعی در خدمت و در جهت رشد فرهنگ دموکراسی و تعمیق موازین حقوق بشر در جهان است.

منافع ملی و مناسبات بین‌المللی

۱۳ - سازمان ما مدافع پیگیر منافع ملی و استقلال کشور در چارچوب مناسبات برابر و برادرانه با دیگر کشورهای جهان است. مناسبات کشورهای شمال با کشورهای جنوب نابرابر، غارتگرانه و سلطه‌طلبانه است. این مناسبات به تحکیم توسعه‌نیافتگی کشورهای جنوب و تداوم حیات رژیم‌های مستبد و تشدید فقر منجر می‌شود. سازمان ما خواستار دگرگونی در این مناسبات و برقراری نظمی واقعاً نوین بر پایه برابر حقوقی کامل همه کشورهاست.

همبستگی بین‌المللی

۱۴ - ما مدافع همبستگی بین‌المللی در دفاع از صلح، محیط زیست، مبارزه علیه نظام اقتصادی غیرعادلانه

جهان کنونی و سلطه‌طلبی کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری و تلاش عمومی برای تحقق دموکراسی و عدالت اجتماعی هستیم و از مبارزات آزادیخواهانه و عدالتخواهانه مردم سایر کشورها حمایت می‌کنیم.

سوسیالیسم

۱۵ - ما در راه تحقق ارزش‌هایی که برشمردیم پیکار می‌کنیم و سوسیالیسم را به عنوان آرمان والای خود که تجسم چنین ارزش‌ها و تمایلات انسانی است، می‌دانیم. به نظر ما سرمایه‌داری سرچشمهٔ ستم طبقاتی، بی‌عدالتی، بهره‌وری غارتگرانه از طبیعت، جنگ و بیکاری توده‌ای و منشأ بسیاری از ناسامانی‌ها و ناهنجاری‌های اجتماعی است. سرمایه‌داری در آستانهٔ قرن بیست و یکم آشکارا ناتوانی خود را در پاسخگویی به معضلات بشر که خود موجب بسیاری از آن‌ها بوده است، نشان می‌دهد. ما سوسیالیسم را که در آن انسان در مرکز توجه قرار دارد، به عنوان یک ضرورت برای حل این معضلات می‌دانیم.

۱۶ - سوسیالیسم نظامی است انسانی و دموکراتیک که در آن رشد آزادانه و همه‌جانبه‌تأمین انسان می‌گردد و انسان‌ها از حق و ارزشی برابر برای بهره‌مندی از مواهب زندگی برخوردار می‌شوند. از نظر ما سوسیالیسم جامعه‌ای است بر پایهٔ سیستم خودگردانی، دموکراسی وسیع سیاسی و اقتصادی با حداکثر مشاورت مردم، جامعه‌ای همبسته، آشتی‌جو و عاری از قهر. سوسیالیسم برای ما نه یک غایت تاریخی، بلکه مبارزه‌ای هدفمند برای فرارفتن از مناسبات سرمایه‌داری است.

۱۷ - به نظر ما ارزش‌های سوسیالیستی در بطن جامعه سرمایه‌داری شکل می‌گیرد و سوسیالیسم می‌تواند بر پایه آن‌ها گسترش یابد. ما مبارزه برای تحقق این ارزش‌ها را نه کار فردا، بلکه وظیفه امروز می‌دانیم. تحقق ارزش‌های سوسیالیستی علاوه بر مبارزه سیاسی، به کار فکری - فرهنگی مداوم و دراز مدت نیاز دارد. ما خواهیم کوشید تا اندیشه دموکراسی، عدالتخواهی، برابری حقوق زن و مرد تنظیم رابطه انسان با طبیعت در جامعه اشاعه یابد و نهادی شود.

۱۸ - قدرت سیاسی به تنهایی قادر به دگرگونی پایه‌ای جامعه نیست. برای تحول پایه‌ای و پایدار، آگاهی و فرهنگ نقش برجسته‌ای ایفا می‌کند. جنبش فکری - فرهنگی، مبارزه با سنت‌گرایی، عقب‌مانده و غیرعلمی و ترویج نوگرایی و تفکر علمی، از الزامات تعیین‌کننده برای پی‌ریزی جامعه سوسیالیستی است.

خصلت سازمان

۱۹ - ما معتقد به سازمانی فراگیر هستیم و بر پذیرش ایده‌های نو و تحول‌پذیری سازمان تاکید داریم. ما حق فعالیت‌گرایی‌های فکری بر مبنای دیدگاه‌ها و آماج‌های عام و آزادی بیان اعضا در درون و بیرون از تشکیلات را به رسمیت می‌شناسیم و وجود تنوع فکری و وحدت عمل در سازمان را یک امر ضروری تلقی می‌کنیم. ما می‌کوشیم نیروهای سازمان حول این آماج و دیدگاه‌های عام گرد آیند. ما بر همزیستی‌گرایی‌های فکری و سیاسی مختلف در اشکال گوناگون از جمله در شکل قانونی فراکسیون به جای طرد و انشعاب تکیه می‌نماییم.

برای دموکراسی و عدالت اجتماعی

پس از گذشت دو دهه از انقلاب بهمن، جامعه ما هم‌چنان در همه عرصه‌ها دچار بحران است. این بحران‌ها قبل از همه ناشی از سیاست‌های رژیم حاکم و درآمیزی دین و دولت است که در حکومت جمهوری اسلامی تجسم یافته است در حکومت جمهوری اسلامی، ولایت فقیه اصل، و جمهوریت فرع بر ولایت است. ولی فقیه مافوق قانون است و برنامه و سیاست‌های اصلی نظام را تعیین می‌کند.

در کشور ما، احزاب سیاسی و تشکلهای صنفی و دموکراتیک ممنوع بوده و حق آزادی بیان، قلم، مطبوعات و اجتماعات از مردم سلب شده است. مخالفین عقیدتی و سیاسی همچنان دستگیر، شکنجه و اعدام می‌شوند و اعتراضات مردم سرکوب می‌گردد. مأمورین حکومت در همه عرصه‌های زندگی مردم دخالت کرده و حریم زندگی خصوصی را به نحو خشن نقض می‌کنند. قوانین حاکم مبتنی بر برتری مردان و زنان است و زنان همواره مورد تحقیر، توهین و آزار مأمورین حکومت قرار می‌گیرند.

اقتصاد کشور به جهات مختلف با بحران عمیقی روبروست. بر اثر سیاست‌های مخرب ثروت‌های عظیم در دست یک عده غارتگر متمرکز شده و اکثریت مردم به سوی فقر رانده می‌شوند. تورم فزاینده زندگی کارگران، کارمندان و سایر زحمتکشان را به فلاکت کشانده است. بخش بزرگی از نیروی کار کشور، به ویژه جوانان از میدان کار و تولید رانده شده‌اند در مقابل این ناامنی اقتصادی، مردم از حداقل تأمین اجتماعی برخوردار نیستند.

دستگاه بوروکراسی به شدت متورم شده و بخش اعظم بودجه کشور را می‌بلعد. فساد و ارتشاء در تار و پود سازمان‌ها و نهادهای حکومتی ریشه دوانده است.

بخشی از بورژوازی از جمله بورژوازی بوروکراتیک از قبل غارت ثروت‌های کشور و دسترنج زحمتکشان، از طریق احتکار و دلالی، ارتشاء و زدوبند با گردانندگان رژیم حاکم رشد کرده و به ثروت‌های کلان دست یافته است. رشد سرمایه‌داری دلال صفت و بوروکراتیک تأثیرات مخربی بر حیات جامعه گذاشته است.

جامعه ما از ناهنجاری‌ها و ناسامانیهای متعدد اجتماعی از جمله رشد شتابان جمعیت و کمبود امکانات، تخریب محیط زیست، عدم تأمین نیازها و خواست‌های جوانان، رشد بی‌سابقه‌ی خودکشی‌ها و بیماری‌های روانی و رشد فرهنگ غیرمولد رنج می‌برد.

انبوه کثیر یک نسل از صاحبان امکانات مادی و معنوی (متخصصین، روشن‌فکران، سیاسیون، فرهنگ‌سازان

و صاحبان سرمایه) از حوزه تأثیرگذاری در حیات کشور جدا مانده‌اند.

کشور ما نیازمند حکومتی دموکراتیک در شکل جمهوری به جای جمهوری اسلامی است. ما برای تحقق چنین هدفی مبارزه می‌کنیم، تلاش ما این است که این هدف از طریق مسالمت آمیز متحقق شود.

در حکومت دموکراتیک دین رسمی وجود ندارد، دین و مکاتب فلسفی از دستگاه دولتی و آموزشی جدا است و آزادی وجدان و حق فعالیت سیاسی و اجتماعی بیرون عقاید و ادیان تأمین می‌شود.

در حکومت دموکراتیک نهادهای قدرت مرکزی و محلی از نمایندگان مردم که از طریق انتخابات دوره‌ای و با شرکت تمام احزاب و سازمان‌های سیاسی انتخاب می‌شوند، تشکیل می‌گردد. در تمام انتخابات باید حق رای مستقیم، مخفی و برابر و نیز حق انتخاب شدن به عنوان نماینده برای تمام شهروندان واجد شرایط تضمین شود.

حکومت دموکراتیک بر پایه اشکال غیرمتمرکز، از جمله فدرالیسم که منطبق بر ساختار و ویژگی‌های فرهنگی و ملی کشور ماست. پی‌ریزی می‌شود. در این حکومت خودمختاری یا دیگر اشکال دموکراتیک اداره‌ای امور محلی ملیت‌ها (اقوام) تضمین شده و امور هر منطقه توسط مجلس و شورای منطقه‌ای و محلی اداره می‌گردد.

ما علیه هر شکلی از ستم ملی مبارزه می‌کنیم.

در این حکومت اصل برابری حقوقی زنان و مردان در همه عرصه‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی به عنوان اصلی تغییر ناپذیر تأمین می‌گردد. شرط تحقق این هدف جدایی تمامی قوانین از اصول و احکام مذهبی است. در عرصه سیاسی زنان حق دارند بدون هر نوع تبعیض برای احراز مقامهای عالی حکومتی یا مردان رقابت کنند.

تأمین زندگی بهتر

- استقرار یک جامعه عادلانه و برخورداری مردم ایران از یک زندگی بهتر و آسوده. کاهش فاصله عظیم طبقاتی در جامعه، مقابله با فقر آشکار و پنهان، تأمین حقوق فردی و اجتماعی توده‌های مردم به ویژه اقشار زحمتکش.

- استفاده از امکانات کشور در جهت افزایش توان اقتصادی و توسعه و تأسیس یک شبکه کارای تأمین اجتماعی برای غلبه بر فقر و تنگدستی توده مردم.

- تعدیل اساسی در درآمدها (و ثروت‌ها) به نفع توده مردم و اقدامات مؤثر اقتصادی - اجتماعی و حقوقی جهت مقابله با گرانی و تورم.

- مبارزه جدی با بیکاری، و کوشش برای تأمین کار برای همه، ایجاد شرایط انسانی و عادلانه در محیط‌های کار.

- کوشش برای تأمین مسکن مناسب برای مردم، از طریق باز تقسیم امکانات موجود و برنامه‌ریزی برای ایجاد مسکن مناسب.

- تأمین امکانات آموزشی برای همه، از طریق اصلاح و گسترش شبکه‌ی آموزشی، گسترش مداوم حوزه‌ی

آموزش رایگان.

- اتخاذ سیاست‌های مالی، مالیاتی و بودجه‌گذاری در جهت تأمین منافع محرومان جامعه و برای کاستن از فاصله بین فقر و ثروت.

- بکارگیری اهرم مالیات تصاعدی برای کنترل سود سرمایه‌داران و جلوگیری از تمرکز فوق‌العاده ثروت و قدرت اقتصادی در دست عده‌ای محدود.

- سهم کردن کارگران و کارمندان در مالکیت واحدهای تولیدی و خدماتی و ...

- تأمین درمان و بهداشت همگانی، حمایت از صندوق‌های بیمه، بازنشستگی و سازمان‌های تأمین اجتماعی، حمایت و تقویت تعاونی‌های مصرفی و اتخاذ سیاست‌های ضروری برای حذف واسطه‌ها و دلایلها.

- بهره‌گیری از سیاست سوبسید در کوتاه مدت در مورد کالاهای اساسی جهت تأمین حداقل معیشت اقشار کم درآمد جامعه.

سیر روی داده‌ها نشان می‌دهد که شکاف میان جریان‌های مخالف در درون جمهوری اسلامی گسترش می‌یابد و بر شمار و توان منتقدین درون حکومت افزوده می‌گردد. در جریان این انتخابات علاوه بر توده مردم و نیروهای سیاسی مخالف حکومت، بخش بزرگی از نیروهای جمهوری اسلامی و نیز نیروی عمده‌ای از روحانیت به مصاف با جناح حاکم کشیده شدند. این نیروها بیش از پیش منافع خود را با حاکمیت استبدادی فقیه در تضاد می‌بینند و با آن درگیر می‌شوند. ولایت فقیه به موازات بهره‌گیری از قدرت دستگاه دین برای انحصار قدرت سیاسی، به بهره‌گیری از قدرت سیاسی برای انحصار قدرت دستگاه دین دست یازیده است. این امر اکنون منجر به تشدید بی‌سابقه کشاکش میان بخشی از روحانیت با ولایت خامنه‌ای شده است.

بحران در جامعه ما رو به شدت دارد. مناسبات مردم و حکومت دگرگون شده است. مردم خواهان تغییر وضع موجود هستند. ولی فقیه و جناح حاکم نمی‌توانند همان سیاست‌های قبلی را پیش ببرند. تضادهای درون حکومت و کشمکش جناح‌ها امکان پیشبرد سیاست واحد و شیوه یکسان اداره کشور را دشوار کرده است. وضع موجود پایدار نیست، جامعه آستان روی داده‌های پیش بینی نشده است.

محور نبرد گسترده در جامعه ما در تقابل مردم، نیروهای سیاسی آزادی‌خواه و روشنفکران با ولایت فقیه است. دگرگونی‌های درون صفوف نیروهای حاکم به شدت زیر تاثیر مبارزه مردم قرار دارد. گسترش انگیزه پیکار در میان مردم اکنون امید تازه‌ای به کالبد جنبش دمیده است. سازمان ما با توجه به این شرایط، سیاست خود را به شرح زیر اعلام می‌کند:

سیاست‌ها و وظایف ما

- سمت اصلی مبارزه ما در شرایط کنونی افشاگری و بسیج نیروها علیه ولایت فقیه و جناح خامنه‌ای است. ما این جناح را عامل عمده استمرار استبداد در کشور و مانع اصلی استقرار آزادی‌های سیاسی می‌شناسیم و برای کوتاه کردن دست آن از قدرت سیاسی و برقراری آزادی‌های سیاسی در کشور مبارزه می‌کنیم.
- ملاک برخورد سازمان ما با خاتمی عملکرد او در قبال خواست‌های مردم است. ما از اقدامات مثبتی که برای تحقق آزادی‌های سیاسی و فرهنگی و به سود مردم توسط خاتمی و دولت وی صورت گیرد استقبال می‌کنیم و از مواضع و سیاست‌های نادرست او انتقاد می‌کنیم. ما بر استقلال جنبش‌های دموکراتیک و مردمی و عدم وابستگی آن‌ها به حکومت و یا جناحی از آن تاکید می‌کنیم.
- خاتمی از یک سو از استقرار جامعه مدنی سخن می‌گوید و از سوی دیگر از ولایت فقیه دفاع می‌کند، این دو با هم مغایرت دارند. ما باید همواره این تناقض را نشان دهیم؛
- ما خاتمی را به انجام وعده‌های انتخاباتی خود دعوت می‌کنیم.
- در چند سال گذشته تحولات مثبت فکری و سیاسی در بین بخشی از نیروهای درون حکومت پیش رفته است. در ماه‌های اخیر مبارزه این نیروها متوجه استبداد فقهاتی شده است. این مبارزه در راستای تضعیف استبداد فقهاتی است و با مبارزه مردم و اپوزیسیون برای آزادی همسو است.

اوضاع کنونی و سیاست ما

اوضاع کنونی

انتخابات دوم خرداد ۷۶ سرآغاز یک دگرگونی بزرگ در اوضاع سیاسی ایران شد. این انتخابات در شرایطی برگزار شد که بحران اقتصادی - سیاسی، مردم را در تنگنا قرار داده و نارضایتی ابعاد تازه‌ای یافته بود. براین زمینه، اعتراضات مردم در اشکال گوناگون چون تظاهرات و اعتصابات جریان داشت. در این انتخابات غیر دموکراتیک، ولی فقیه و نهادها و نیروهای گوش به فرمان وی اپوزیسیون را از شرکت در انتخابات بازداشتند، نامزدهای وابسته به دیگر گروه‌بندی‌های درون جمهوری اسلامی را از حق شرکت در انتخابات محروم کردند، و با تبلیغ علیه خاتمی که تنها نامزد تایید شده دارای موضع انتقادی بود کوشیدند نماینده خویش را به مردم تحمیل کنند. اما مردم به سئوه آمده ایران با هوشیاری و قدرت تمام به میدان آمدند و این نقشه را به شکست کشاندند. مردم در این شرایط بسیار غیر دموکراتیک با حمایت از آقای خاتمی و خنثی کردن نقشه جناح خامنه‌ای به ولایت فقیه «نه» گفتند و اراده سترگ خویش را در پیکار برای آزادی و نجات از استبداد به نمایش گذاردند. وعده‌های خاتمی برای انجام اصلاحات و مقابله با سیاست‌ها و اقدامات سرکوبگرانه، انگیزه مردم برای شرکت در انتخابات را تقویت کرد.

گسترش رویارویی میان مردم و ولایت فقیه باعث بالاگرفتن تنش در بین نیروهای جمهوری اسلامی شده است. نیروهای جمهوری اسلامی از راس تا قاعده به صف آرای کشیده شده‌اند و شکافی بزرگ در بین آنان پدید آمده است. جناح حاکم - مرکب از مدافعان سرسخت ولایت و ولی فقیه - در برابر مردم، اپوزیسیون و منتقدین درونی بر تلاش‌های خود برای حفظ موقعیت خویش و جلوگیری از هرگونه اصلاح جدی در ساختار حکومت می‌افزاید. در برابر آن، گروهی دیگر از نیروهای جمهوری اسلامی خواستار تغییرات و اصلاحاتی در ساختار و کارکرد حکومت هستند. شکست سنگین جناح خامنه‌ای در انتخابات به تقسیم آشکارتر اهرم‌های قدرت سیاسی میان نهاد رهبری و نهاد ریاست جمهوری منجر گشت. علاوه بر نهادهای وابسته به ساختار ولایت فقیه، نهادهای نظامی، انتظامی، امنیتی، دستگاه تبلیغات و قوه قضائیه همچنان در کنترل ولایت فقیه قرار دارند. بدین گونه ولی فقیه اهرم‌های اصلی اعمال حاکمیت را در چنگ خود نگه داشته است و از آنها برای سرکوب مردم و خنثی کردن تلاش‌های اصلاح طلبان بهره می‌گیرد.

- ما نیروی اصلی تحول در کشور را مردم می‌دانیم و بر تحکیم ارتباط با مردم، روشنگری، بسیج و سازماندهی آن‌ها تکیه می‌کنیم. ما دفاع از حقوق سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مردم و حمایت از مطالبات و مبارزات ترقی خواهانه آن‌ها را از وظایف اصلی خود می‌دانیم. ما معتقدیم مبارزه مردم و حضور متشکل آن‌ها در نهادهای صنفی - دموکراتیک، رکن اصلی تحول دموکراتیک در جامعه است.

- سازمان ما در جهت تامین حق فعالیت آزادانه خود و دیگر نیروهای اپوزیسیون در کشور مبارزه می‌کند. - سازمان در راه تامین آزادی و دموکراسی از همکاری و اتحاد عمل دو جانبه و چند جانبه با کلیه نیروهای سیاسی که اهداف فوق را دنبال می‌کنند و به آن پای‌بندی نشان می‌دهند، استقبال می‌کند.

- ما برای رسیدن به اهداف برنامه‌ای خود، بر مبارزه مشترک و اتحاد دموکراتیک نیروهای آزادی خواه معتقد به جمهوری تکیه می‌کنیم. به این منظور مذاکره و همکاری و اتحادهای وسیع و محدود دو جانبه و چند جانبه بین احزاب و شخصیت‌های سیاسی چپ و ملی، کانون‌ها و تشکل‌های دموکراتیک را ضروری می‌دانیم. - ما برای همکاری با تمام نیروهای چپ حول آزادی‌های سیاسی، پشرفت و عدالت اجتماعی می‌کوشیم.

وظایف مبرم ما

- تامین آزادی بی‌قید و شرط بیان، قلم، عقیده، مطبوعات و اجتماعات، تظاهرات، انتخاب شغل و محل سکونت.

- تامین آزادی فعالیت احزاب سیاسی، سندیکاهای کارگری و تشکل‌های صنفی و دموکراتیک.

- آزادی کلیه زندانیان سیاسی، لغو پیگردها.

- ممنوعیت قانونی و عملی هرگونه شکنجه جسمی و روحی؛

- لغو کلیه قوانین ارتجاعی مغایر با حقوق و آزادی‌های فردی و اجتماعی و حقوق بشر و منع دخالت

نهادهای مذهبی و ارگان‌های دولتی در زندگی خصوصی شهروندان؛

- تضمین حق اعتصاب برای کارگران و دیگر زحمتکشان؛

- علنییت و حق دسترسی آزاد مردم به اطلاعات و اخبار؛

- تشکیل شورای ده، بخش، شهر، شهرستان و استان؛

- برداشتن موانع موجود بر سر راه بازگشت پناهندگان و مهاجرین و اعلام منع پیگرد همگانی و التزام به آن

توسط جمهوری اسلامی؛

- تامین امکان فعالیت علنی و قانونی سازمان‌های سیاسی اپوزیسیون.

«برای تامین حقوق زنان»

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، در راستای مبارزه در راه تامین کامل حقوق زنان کشور موارد زیر را راهنمای عمل خود قرار می‌دهد:

۱- در قوانین ایران باید اصل برابری حقوقی زنان و مردان در همه عرصه‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی بعنوان اصلی تغییر ناپذیر گنجانده شود. شرط لازم آن جدایی تمامی قوانین از اصول و احکام مذهبی است. و همه قوانین و مقرراتی که آشکارا و یا در محتوای خود مغایر با این اصل یعنی برابر حقوقی کامل زن و مرد هستند، باید لغو شوند.

۲- در عرصه سیاسی زنان حق دارند بدون هر نوع تبعیض برای احراز مقام‌های عالی حکومتی با مردان رقابت کنند هرگونه منع قانونی در این زمینه باید لغو شود.

۳- ما خواهان برابری حقوقی کامل زنان و مردان در کسب مشاغل هستیم. اصل دستمزد برابر برای کار برابر در قوانین کار کشور باید تصریح گردد و هرگونه تبعیض در استخدام، ارتقا شغل و استناد از حقوق کار مانند مرخصی، بازنشستگی، بیمه بیکاری و از کار افتاده‌گی باید ممنوع شود.

۴- حق برابر زنان و مردان در استفاده از کلیه امکانات آموزشی، ورزشی، فرهنگی و هنری باید تضمین گردد. ما مخالف هرگونه جدائی جنسی در این عرصه‌ها هستیم. آموزش دختران و پسران باید تا سن ۱۶ سالگی اجباری گردد.

۵- انتخاب آزادانه لباس و پوشش از حقوق اولیه انسانی است و قانون باید آن را تضمین کند.

۶- آزادی و برابری کامل حقوق زن و مرد در امر ازدواج و طلاق باید تامین شود. حق زن برای سرپرستی فرزند باید به رسمیت شناخته شود. قانون باید در هنگام طلاق اصل تقسیم مساوی ماحصل مادی زندگی مشترک را تضمین کند.

۷- چند همسری چه در شکل رسمی ازدواج و چه در شکل صیغه باید ممنوع شود. سن قانونی ازدواج ۱۸ سال اعلام شود.

۸- ما خواهان آن هستیم که برای زنان کم درآمد امکانات بهداشتی رایگان در زمان بارداری تامین شود.

۹- قانون باید حق تصمیم‌گیری در باره جلوگیری از بارداری و سقط جنین را برای زنان محفوظ دارد و دولت را موظف به حمایت از آن کند.

۱۰ - قانون باید با هرگونه اعمال خشونت علیه زنان از جانب مرد مقابله کند. تجاوز و سوء استفاده جنسی تحت هر عنوان از جمله ازدواج با دختران خردسال تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرد. هر قانونی که از جمله قانون تمکین که ایداء روحی و جسمی زن از طرف شوهر را امکان‌پذیر می‌سازد، باید لغو گردد. برای دفاع از زنانی که قربانی خشونت و تجاوز جنسی قرار می‌گیرند، باید با تمهیدات قانونی و ایجاد خانه‌های امن از آنان حمایت بعمل آید.

۱۱ - ارتقا فرهنگ یکی از راه‌های مبارزه با تبعیض جنسی و در راستای تحقق برابری جنسی است. همه نهادهای اجتماعی که به نحوی در این مبارزه می‌توانند موثر واقع شوند باید در ترویج اندیشه برابری زن و مرد بکوشند.

۱۲ - ما از جنبش‌های فمینیستی و مستقل زنان که در جهت کسب آزادی و برابری برای زنان تلاش می‌کنند حمایت می‌کنیم. ما گسترش و تحکیم تشکل‌های مستقل زنان را به سود تامین حقوق زنان و گسترش دموکراسی می‌دانیم.

قرارهای مصوب کنگره پنجم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

- انتخابات دوم خرداد ماه بدلیل کیفیت عمل مردم، رویداد بزرگی در حیات سیاسی کشور بود. ما بدرستی ضد دموکراتیک بودن انتخابات را افشا کردیم. اما تحریم انتخابات از جانب شورای مرکزی را امری نادرست ارزیابی می‌کنیم. این امکان وجود داشت که ما با اشکال دیگر با انتخابات برخورد می‌کردیم.

- کنگره صدور نامه شورای مرکزی سازمان به آقای خامنه‌ای را نادرست ارزیابی می‌کند.

- سیاست‌های فعال، روشن و افشاگرانه شورا در مقابله با تروریسم جمهوری اسلامی، بخصوص در ارتباط با دادگاه میکونوس و دستگیری فرج سرکوهی درست بود. شورای مرکزی در حمایت از نویسندگان و دگراندیشان تحت فشار برخورد فعالی داشت.

کنگره پنجم سازمان با احساس مسئولیت و با انگیزه احیاء و تقویت پیوندها و افزایش توافق سازمان در شرایط حساس کنونی میهن مان همه رفقای سازمان را که در تمامی سالهای حیات و در دوره‌های گوناگون یاران سازمان بوده‌اند به همراهی و همکاری فرا می‌خواند.

کنگره، شورای منتخب خویش را موظف می‌دارد که امکانات و توجه خود را در جهت تحقق مراتب فوق منظور کند.

پیامها

راستاهای فعالیت آتی سازمان

- گسترش ارتباط با مبارزات آزادی خواهانه جاری در کشور و حمایت از مطالبات دموکراتیک مردم، شرکت و تاثیرگذاری فداییان خلق در این مبارزه؛

- برقراری و تقویت مناسبات سیاسی با همه جریانها، محافل و شخصیت های آزادی خواه کشور؛

- مشارکت در و حمایت از جنبش های کارگری، روشنفکری، دانشجویی، زنان، جوانان و همه جنبش های دموکراتیک، صنفی و سیاسی در جامعه، و نیز حمایت از آن مبارزات اعتراضی درون و پیرامون حاکمیت که در جهت عقب نشاندن استبداد حاکم جریان دارند؛

- تدارک و مبارزه وسیع و همه جانبه در راستای تامین حق فعالیت آزاد و علنی فداییان خلق و دیگر نیروهای سیاسی کشور و بسیج همه امکانات ملی و بین المللی برای تحقق هر چه سریع تر این هدف؛

- بازبینی و سازماندهی فعالیت فداییان خلق، از جمله تشکیلات خارج از کشور، در جهت تامین اهداف فوق.

پیام کنگره پنجم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

به مردم ایران

هم‌میهنان!

پنجمین کنگره سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) در دی ماه امسال برگزار شد. این کنگره نیز مانند همه کنگره‌های پیشین سازمان ما به ناچار در خارج از کشور تشکیل شد. ما علیرغم اشتیاق و آرزوی برگزاری معتبرترین گردهمایی فداییان در کشور، به دلیل ادامه و استمرار استبداد حاکم و به دلیل سرکوب و پیگرد سازمان‌های سیاسی و نبود آزادی احزاب در ایران، مجبور شدیم کنگره خود را دور از میهن تشکیل دهیم. ما در کنگره خود عهد بستیم که با کوشش یازدهم بیشتری در جهت تغییر وضع موجود و تامین آزادی‌های سیاسی در کشور مبارزه کنیم و حق خود برای فعالیت و زندگی آزادانه در کشور را با همه توان دنبال کنیم. این یکی از مهم‌ترین تصمیم‌های کنگره ما بود.

کنگره پنجم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) با عزم، اراده و شوری چشمگیر برگزار شد. عزم و اراده و شوری که حضور سرنوشت ساز مردم از دوم خرداد به بعد در جای جای میهن ما بر پا کرده، کنگره ما را نیز تحت تاثیر خود قرار داده بود. کنگره فداییان خلق توجه اصلی خود را به همین وضعیت تازه معطوف نمود و راه‌های تشدید مبارزه توده‌ای در جهت خواست‌ها و آمال مردم را مورد بررسی قرار داد.

کنگره فداییان خلق اسناد برنامه‌ای مهمی را تصویب کرد. سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)، به عنوان یک سازمان چپ و سوسیالیستی، آماج و غایت مبارزه خود را برقراری جامعه‌ای عادلانه و سوسیالیستی می‌داند که در آن از رنج و ستم طبقاتی خبری نباشد و مردم در فضایی آزاد و برابر زندگی و سعادت خود و فرزندان خود را بنا کنند. کنگره فداییان خلق ایران در برابر بداندیشانی که ایجاد چنین جامعه‌ای را ناممکن می‌دانند و برای بشریت حال و آینده‌ای همانند امروز و مآلامال از رنج و ستم تصویر می‌کنند، فاطمانه اعلام کرد جامعه‌ای دموکراتیک و برابر را دست یافتنی و حق انسان‌ها می‌شناسد و با همه توان در راه آن مبارزه می‌کند. کنگره پنجم در جهت این هدف سترگ، برنامه خود برای کشور ما ایران را استقرار دموکراسی و عدالت اجتماعی اعلام کرد. ما فداییان با حکومت استبدادی و فتنه‌گویی مخالفیم و می‌خواهیم به جای حکومت

جمهوری اسلامی یک حکومت دموکراتیک در شکل جمهوری بر پا شود که دموکراسی و آزادی‌های سیاسی را در ایران برقرار سازد و راه را برای عدالت اجتماعی و برابری انسان‌ها هموار سازد.

هم‌میهنان!

بسیاری از مسئولین حکومت و پیشاپیش همه آن‌ها علی‌خامنه‌ای بسیار کوشیده‌اند و هنوز هم می‌کوشند تا رای تاریخی شما در دوم خرداد را رای به جمهوری اسلامی و حمایت از «نظام» وانمود سازند. اما پیام آن انتخابات چنان رسا و پرطنین بود که همه جهانیان آن را شنیدند و دریافتند کسی که به دروغ خود را رهبر ایران و مورد اعتماد مردم می‌داند تا چه اندازه در کشور بی‌اعتبار و مورد نفرت است. رای تاریخی و حرکت مردم در دوم خرداد جامعه ما را وارد مرحله تازه‌ای کرد و نشان داد که مردم خواهان تغییر سیاست‌های موجود و گذار از استبداد به سوی آزادی هستند. مردم ایران برقراری آزادی‌های سیاسی را می‌خواهند و امروز دیده‌اند که ولایت فقیه و باند فاسدی که در اطراف رهبر جمهوری اسلامی گرد آمده‌اند، مانع عمده تحقق خواسته‌های مردم هستند. کنگره سازمان ما خواست و هدف مردم را مورد پشتیبانی قرار داد. ما فداییان در شرایط کنونی همه توان و تجربه خود را دوشادوش روشنفکران، دانشجویان، کارگران و همه اقشار مردم در مبارزه یک پارچه علیه ولایت فقیه به کار می‌گیریم. هدف ما از این مبارزه کوتاه کردن دست خامنه‌ای و جناح متحد او از قدرت است.

مردم برای تحقق خواسته‌های خود، برچیدن بساط استبداد و برقراری آزادی‌های سیاسی به آقای خاتمی و دولت او امید بسته‌اند. کنگره ما تصریح کرد که فداییان خلق هر جا قدمی در جهت مقابله با ولایت فقیه و محدود کردن اختیارات آن برداشته شود، از این قدم پشتیبانی می‌کنند.

اما پیام کنگره ما به مردم ایران این است:

هم‌میهنان، در مبارزه خود علیه ولایت فقیه و استبداد و برای استقرار آزادی‌های سیاسی در کشور به خود و به نیروی خود متکی شوید. این نیرو بی‌پایان و شکست‌ناپذیر است و آن چه را که اراده کند، اگر بخواهد، می‌تواند به دست آورد. دوم خرداد گذشته تنها فطره‌ای از دریای قدرت خلق بود که حیات سیاسی تازه‌ای در کشور پدید آورد و حکومت را در بدترین وضعیت گرفتار ساخت. این نیروی لایزال که در دوم خرداد به میدان آمد اگر در میدان بماند، ایران راه خود به سوی آزادی و دموکراسی را خواهد پیمود.

مردم!

برای کوتاه کردن دست جناح حاکم به رهبری خامنه‌ای، از رئیس‌جمهور بخواهید به گفته‌های خود و به خواسته‌های شما عمل کند و در جهت برقراری آزادی‌های سیاسی از جمله آزادی اتحادیه‌ها و سندیکاها، آزادی احزاب و آزادی مطبوعات، به اقدامات واقعی دست بزنند، هر جا اعتماد شما را مورد سوءاستفاده قرار دادند، هر جا به آن چه گفته‌اند و آن چه شما می‌خواهید عمل

نکردند، به اعتراض و مبارزه برخیزید،

اهرم اصلی تحول، سازمان‌ها و تشکل‌های توده مردم است. در کارخانه، اداره، دانشگاه، محله و هر جا که امکان دارد سازمان‌های و تشکیلات صنفی و سیاسی برای دفاع از حقوق خود و برای دفاع از دموکراسی و آزادی‌های سیاسی فراهم آورید
خواسته خود برای برچیدن ولایت فقیه و برقرار آزادی‌های سیاسی را با استفاده از هر فرصت، در هر کوی و برزن اعلام کنید!

کنگره پنجم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) به مردم ایران که با «نه» پر شکوه خود به استبداد در دوم خرداد، فصل تازه‌ای از امید و باور به پیروزی را در سرتاسر میهن سال‌خورده ما گشودند، درود می‌فرستد و پیمان می‌بندد تا همه توان و تجربه و نیروی خود را در پیکار مردم ایران برای برچیدن استبداد به کار گیرد.

پنجمین کنگره سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دی ماه ۱۳۷۶

گرچه ما فدائیان خلق و دیگر آزاییخواهان ایران نمی توانیم برای رهجویی مسائل و چاره کردن مشکلات و مطالبات مردم میهن خود آزادانه در میهن خود گرد هم آئیم و در بنای ایران فردا بسود مردم زحمتکش، بسود آرمان های ترقی خواه و سازگار با دنیای امروز سهم خویش را بر دوش گیریم.

یاران و همزمان عزیز

اما آنچه این روزها به همت و نیروی عظیم میلیونها مردم به ویژه جوانان پی گرفته می شود این امید را در دل همه ایرانیان شکوفا کرده است که عمر استبداد در کشور ما بسر می آید. نقش شگفت آسای شمداختران و پسران جوان در دوم خرداد و جشن و سروری که علیرغم همه تلاش های مذبحخانه عمال ولی فقیه پس از پیروزی ملیورن در سراسر کشور بر پا کردید این امید را در دل های شرکت کنندگان در پنجمین کنگره سازمان دامن زده است که دور نخواهد بود روزی که همه ایرانیان آزادیخواه نه در غربت که در میهن خویش گرد هم آیند و همدوش و همدست و هم زبان با مردم در راه تحقق آرزوهای نیک رکاب زنند.

سخن صمیمانه و یگانه ما نمایندگان کنگره با شما که سال ها را برای بهروزی و سربلندی مردم ایران رزمیده و از خود گذشته اید آنتست که دست کم در این سالی که گذشت برای ما نظر و نحوه ی نگاه شما عزیزانی که سراسر کشور خود در سیر رویدادها سهیم و حاضر بوده اید منبع الهام، عامل موثر و یاری گر تشخیص درست و انتخاب موضع صحیح و منطبق بر نیازها و روندهای واقعی در کشور بوده است.

اینکه کنگره حاضر موفق میشود بانگاهی تازه به اوضاع کشور بنگرد و در راستای دستیابی به حکومتی دموکراتیک در شکل جمهوری بجای جمهوری اسلامی به این نتیجه برسد که دست جناحی که شما آن را در دوم خرداد با شکستی مفتضحانه مواجه ساختید باید از قدرت کوتاه شود، تحت تاثیر حرکت مردم و تلاش فوق العاده موثر و کارسازی بوده است که شما یاران و دوستداران این سازمان همراه با سایر آزادیخواهان و آزاداندیشان کشور، در کنار یک میلیون دختر و پسر دانشجوی ایرانی، در سراسر کشور پیش برده اید. فضای پنجمین کنگره ی سازمان ما را نگاهها و پیامهای نادیده و نانوخته یاران و خویشان دور و نزدیک تک تک نمایندگان زیر تاثیر خود داشت و این تاثیر بر سیاستها و مصوبات کنگره به وضوح آشکار است.

ما نمایندگان کنگره با شادی بسیار شاهد بسط زمینهها و امکانات گسترش فعالیت سیاسی و اجتماعی و فرهنگی در جامعه و در پرتو آن بسط ارتباطات و مجادلات فکری میان فعالان و اندیشمندان مقیم داخل و خارج کشور هستیم. بگوئیم تا از فضائی که پدید می آید برای تاثیر پذیری و تاثیرگذاری متقابل میان فعالان داخل و خارج کشور بهره گیریم.

یاران و دوستان عزیز

ما فدائیان در سالهای سیاه دهه ۶۰ شاهد پرپر شدن همه غنچههای امید شکننده در انقلاب بهمین، شاهد سبطره سیاهی و مرگ در کشورمان بوده ایم. سال هائی که در آن جنایت از حد گذشت. در آن سالها در پهنه جهان نیز پلیدترین جناحهای سرمایه داری جهانی به زعم خود خاکسپاری اندیشه های سوسیالیستی را جشن

پیام پنجمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به یاران و دوستداران سازمان در ایران

رفقا و دوستان گرامی!

بدین وسیله سلام و درود گرم ما را از راه دور پذیرید. ما در اینجا گرد هم آمده ایم تا راه های تحقق همان آرمان ها و آرزوهای مشترکی را جستجو کنیم که قلب و روح همه ما را از دیر باز تا امروز به یکدیگر پیوند داده است. آزادی و عدالت برای همه مردم زحمتکش و شریف ایران، سربلندی برای کشور و بهزیستی و برابری و رفاه برای همه ساکنین این کره خاکی.

پیش از ما فدائیان نیز دیگر مبارزان راه عدالت اجتماعی برای تحقق همین ایده آل های شریف انسانی قدم در راه نهاده و راه و رسم از خود گذشتگی، راه و رسم فرد را در خدمت جامعه دیدن و جامعه را در رکاب سعادت فرد کشیدن را آزموده اند.

اکنون یک صد سال پس از نیش نهضت رهائی طلب عدالت پژوه ما، ۹۰ سال پس از انقلاب مشروطه، نیم قرن پس از آغاز نهضت ملی شدن نفت و ۲۰ سال پس از آغاز خیزش عظیم و میلیونی مردم ایران علیه دیکتاتوری پهلوی و سرنگونی آن در بهمن ۵۷ هنوز این آب و خاک را فضا آنگونه نیست که ما فدائیان خلق بتوانیم همه در میهن خود، جائیکه همه در آن زاده شده و به آن دل بسته ایم، بدون سرکوب گرد هم آئیم و برای تحقق آرمان های شریف انسانی راهجویی کنیم. سران مستبد و ستمکار دو حکومت صدها فدائی را به صرف دگراندیشی به قتل رسانده. دهها هزار را یا به زندان برده و یا از میهن خویش آواره کرده اند. آنها با دیگر دگراندیشان نیز چنین کرده اند.

همه این سنگدلی ها و ستمها نه توانست که ریشه این نهضت رهائی طلب عدالت خواه را از این کشتزار اندیشه و عمل ایران بکنند و نه قادر شد پایه های حکومت مستبدین و ستمکاران را در این کشور استوار سازد.

گرفته و از پایان تاریخ سخن گفتند.

اکنون یک دهه از آن روزها گذشته است و عمر یکه تازی راستگرایان به کوتاهی عمر حبیبی بر آب از کار درآمد. امروزه ما جهانی را شاهدیم که چپ در آن - در هر کجا - از نو - و با سیمانی نو - سر بلند می کند و در عرصه ای به پهنای همه جهان علیه هر نوع نابرابری و در راه دست یابی به جهانی امن تر و عادلانه تر، ره آغاز کرده است. سمت تحول اوضاع در همه جا در سمت حضور و تاثیر کار سازتر بخش های وسیع تری از جامعه در حیات اجتماعی رقم می خورد. اندیشه چپ در سیمای نوین خود بسمت تعیین یابی نهائی حرکت می کند و این حرکت به نوبه خود قلب و روح میلیونها فعال چپ در سراسر جهان را از نو از شوری تازه سرشار می سازد.

پنجمین کنگره ما نیز این خیزش فکری نو را شاهد بود. کنگره ما نشان داد که فدائیان امروز دیگر راه ایستادگی در برابر سرمایه داری و سازماندهی تعرضی متقابل و در مقیاس جهان را نه در ایستادن بر همه آن ایده ها و اندیشه های تجربه شده و ناموفق دیروز که در طراحی و در اندازی طرحی نو می جویند که در آن که نه فقط چون دیروز براندازی نابرابری در توزیع قدرت اقتصادی را هدف می گیرد، بلکه با هر نوع نابرابری، با نابرابری در توزیع قدرت سیاسی میان انسانها، با هر نوع توزیع نابرابر قدرت میان زنان و مردان، میان ملیت ها و نژادها، میان فرهنگ ها و تمدن ها می ستیزد و جویای جهانی است که در آن نه سلطه انسان بر انسانهای دیگر تحمل میشود و نه سطره بی محابای آن بر طبیعت. آماج ها و دیدگاه ها و ارزش هایی که کنگره ما بر آن صحنه نهاد نگاره ای است که به سوی دنیای فردا پرگشوده است. دنیایی که ما آن را سوسیالیسم نامیده ایم.

دوستان و یاران گرامی

چرخش و تحول مثبت اوضاع در ایران و در جهان زمینه ساز چرخش و تحولی مثبت در حیات سازمان ماست. اکنون در حین بازترین و متنوع ترین درک ها و برداشتها از آماج ها و آمال مشترک، سازمان ما موفق شده است سیاست و اراده ای واحد و یک پارچه را در عرصه ی بیکارهای روز به نمایش گذارد. آزادی اندیشه و وحدت اراده سازمان ما و سلوک درک ها و برداشتها های گونه گون از امر مشترک بر اعتماد و احترام همه فعالان چپ به سازمان ما می افزاید: پنجمین کنگره سازمان ما نشان داد که هرگاه ما موفق شویم ایده الها و آرمان های دموکراتیک و سوسیالیستی را قبل از همه در زمینه تنظیم مناسبات در خانه خویش - در سازمان خویش - پاس داریم و بکار بندیم، هرگاه اراده ی سازمان ما تا هر حد ممکن به برآیند واقعی اراده ی نهفته در پایه اجتماعی آن - به اراده ی همه نیروی چپ در جامعه - نزدیک شود، آنگاه می توان باور داشت که در ایران ما نیز نیروئی پدیدار گشته و پا گرفته است که خود می داند که می خواهد جامعه را به کدام سو سوق دهد و چگونه.

اندیشه دموکراسی و اندیشه سوسیالیسم هم آرمان و هم چراغ راهنمای ما در هر عمل روزمره است.

با اشتراک

کار

فداییان خلق را

در پیشبرد وظایف

ملی - دموکراتیک خود یاری دهید

«کار»، نشریه سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) هر دو

هفته یک بار روزهای چهارشنبه منتشر می شود

نرم درخواست اشتراک

اشتراک جدید تنهیه اشتراک شماره اشتراک
مدت اشتراک: نشن ماهه یک ساله تاریخ:

Name: نام:
Address: نشانی:

نرم واسفاده با بهای اشتراک کوچک همراه بانک یا اعتبار به آدرس پست کد:

بهای اشتراک

اروپا:
نشن ماهه - ۴۵ یارگی
یک ساله - ۹۰ یارگی
سایر کشورها:
نشن ماهه - ۵۲ یارگی
یک ساله - ۱۰۴ یارگی

GER..... 3 DM

ارگان مرکزی سازمان نمایان خلق ایران (الکترونیک)، هر دو هفته یک بار روزهای چهارشنبه

Verleger: I.G.a.v

مشترکین:

I.G.a.v آدرس:
Postfach 260266
50515 Köln
Germany

I.G.a.v
22 44 20 32
37 05 01 98
Städtsparkasse Köln
Germany

دارنده حساب:
شماره حساب:
کد بانک:
نام بانک:

Fax: 0049 - 221 - 331 82 90 شماره ناگس: